

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

9 november 2004

HOORZITTING

over de rapportering van de beheersovereenkomst en het Jaarverslag 2003 met de VRT

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck,
mevrouw Vera Jans, de heer Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans,
de heer Herman Schueremans;

de heren Bart Caron, Dany Vandenbossche,
mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts,
Freddy Van Gaever, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de heren Luc Martens, de dames Sabine Poleyn,
Tinne Rombouts, de heer Steven Vanackere;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic
De Meulemeester, Sven Gatz;

de heren Chokri Mahassine, Jan Roegiers,
André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

INHOUD

	Blz.
1. Uiteenzetting door de heren Tony Mary en Guy Peeters, gedelegeerd bestuurder en voorzitter van de raad van bestuur van de VRT	4
2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden en repliek van de sprekers	13

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media organiseerde op dinsdag 26 oktober 2004 een hoorzitting met de VRT betreffende de rapportering van de beheersovereenkomst en het Jaarverslag 2003.

1. Uiteenzetting door de heren Tony Mary en Guy Peeters, gedelegeerd bestuurder en voorzitter van de raad van bestuur van de VRT

De heer Dany Vandenbossche, voorzitter: Aan de orde is de hoorzitting met de VRT over de rapportering van de beheersovereenkomst en het Jaarverslag 2003.

De heer Guy Peeters, voorzitter van de raad van bestuur: De raad van bestuur heeft in april van dit jaar het Jaarverslag 2003 goedgekeurd. De performantiemaatstaven zoals opgelegd door de Beheersovereenkomst 2002-2006 werden behaald.

De heer Tony Mary, gedelegeerd bestuurder: Eerst zal ik ingaan op de performantiemaatstaven, vervolgens heb ik het over de rol van de openbare omroep in de Vlaamse media en ten slotte over de uitdagingen waarmee alle omroepen, en dus ook de VRT, geconfronteerd worden.

De VRT is de omroep van de Vlaamse Gemeenschap en heeft daarom in 2003 volledige aandacht besteed aan 11 juli. Zowel radio, televisie als on-line hebben daarin een rol gespeeld. We denken dat we een multidimensionale bijdrage geleverd hebben aan de Vlaamse eenheid. Alle nieuwsbulletins hebben voor, tijdens en na het evenement gefocust op het evenement. Op 11 juli was Vlaanderen feest! rechtstreeks te zien op TV1. Alle radionetten hebben die dag extra Vlaamse muziek gedraaid. Er was een special in het programma De Notenclub. Op 11 juli was minister-president Bart Somers in het programma Aan Tafel. We hebben een aantal Vlaamse films uitgezonden: Mira en Daens op TV1, Alles moet weg en La Cecilia op Canvas. De Poëzienacht in de Vlaamse en Brusselse musea was te beluisteren op Radio 1. Ten slotte hield Radio 2 een speciaal feest in Oostende. Daar zijn 6.000 mensen op af gekomen. De opdracht om verslag uit te brengen van het Feest van de Vlaamse Gemeenschap is

naar onze mening vervuld. We hebben gedaan wat we konden en moesten doen.

Alle performantiemaatstaven voor de televisie zijn net zoals de voorbije jaren behaald. Er zijn geen maatstaven over kijkcijfers, behalve dan voor het journaal en de nieuwsuitzendingen. Die dienen 1,5 miljoen mensen per dag te bereiken. In 2003 bereikten we 1.683.000 mensen per dag. Op 30 september van dit jaar behaalden we al een gemiddelde van 1.881.000 mensen per dag.

Voor ons is kwaliteit het belangrijkste. Alle waarderingsperformantiemaatstaven werden behaald. Zowel voor duiding en informatie, fictie als ontspanning halen we bijna grootste onderscheiding.

Cultuur en educatie zijn belangrijk voor ons. Volgens de performantiemaatstaf moet 15 procent van al onze programma's cultuur zijn. Volgens de Europese normen vielen vorig jaar 25,2 procent van al onze programma's onder de noemer cultuur. De norm voor educatie bedraagt 10 procent. Volgens de Europese norm halen we 30,2 procent.

We halen ook de norm inzake het weekbereik van de 4 tot 12-jarigen. Dat is een moeilijke groep omdat zij relatief gezien minder televisie kijken. Het aantal Vlaamse producties in prime time overschrijdt de norm ruim. Twee derde van alle programma's tussen 18 en 23 uur zijn Vlaamse producties.

De VRT heeft vorig jaar 8.254 uur televisie uitgezonden. De nachtelijke loops zijn daar niet bijgeteld. 48 procent daarvan is aankoop en 52 procent zijn lokale producties. Het eerste deel proberen we te verkleinen ten voordele van het tweede. De lokale producties moeten verdeeld worden in 70 procent VRT-producties en 30 procent productiehuisen. Wij zijn met voorsprong het grootste productiehuis van Vlaanderen. In 1997 zond de VRT 5.797 uur uit. Op zeven jaar tijd zenden we 30 procent meer televisie uit. De middelen die we krijgen en genereren, gebruiken we voor meer en betere televisie. De radio haalt eveneens alle performantiemaatstaven. Van alle radioluisteraars beluistert 92,7 procent minstens één programma per dag. Het aantal uitgezonden uren is gestegen van 49.052 in 1997 tot 61.314 uur. Dat is 27 procent

meer dan de norm en een stijging van 28,5 procent.

In 2003 is het aantal Vlaamse producties met 2,7 procent gestegen. Programma's moeten aangepast worden aan de nieuwe vereisten. In de loop van 2003 is een innovatieproject gestart bij de televisie. Xi op TV1 en The Building op Canvas. Na de verbreding willen we tot verdieping en verbindende televisie komen. We hebben ons kwaliteitsproject, gestart in 2000, voortgezet. Enerzijds willen we de creatieve inhoud verbeteren en anderzijds de bedrijfsprocessen optimaliseren.

Het grootste evenement was vorig jaar 50 jaar televisie. We zijn een van de oprichters van Eurosong for Kids. In 2003 namen daar 7 landen aan deel. Dit jaren waren dat er dubbel zoveel. Volgend jaar organiseren wij het festival zelf.

Twee jaar geleden hebben we gezegd dat we streven naar meer Vlaamse muziek op al onze radiozenders. Vorig jaar haalden we de 20 procentnorm. Uit twee metingen die we dit jaar hebben uitgevoerd, blijkt opnieuw een langzame stijging. In september haalden we 22,5 procent. De grootste moeilijkheid is genoeg producten vinden die aan de karakteristieken voldoen.

Onder druk van de luisteraars hebben we de sportuitzendingen op de radio ontkoppeld. We hebben op de middengolf 927 Live gecreëerd. Sportliefhebbers kunnen daar terecht, terwijl mensen die niet geïnteresseerd zijn in sport er niets van merken.

Studio Brussel was een deel van zijn luisteraars kwijt. Sedert twee jaar verbetert de situatie. Studio Brussel heeft zijn plaats in de jongerencultuur terug.

Dit jaar zijn we met een bijzonder evenement gestart. De verkoop van muziek staat onder druk omdat jongeren muziek downloaden. Radio 1 heeft ervoor gezorgd dat de hitparade van de 100 beste Vlaamse liedjes legaal gedownload kan worden. Wij hopen daarover een overeenkomst te bereiken met de muziekindustrie, maar dat is geen eenvoudige opdracht.

Op de digitale zender DAB hebben we het aanbod vergroot. We zijn begonnen met een echte promotie. Het aantal verkopers van digitale ra-

dio's is echter nog heel beperkt. We hebben drie zenders gelanceerd die enkel op digitale manier beluisterd kunnen worden: nieuws+ stuurt de hele dag het recentste radionieuws uit, Donna hitbits is een hitzender en Klara Continuo zendt 24 uur lang zonder onderbrekingen klassieke muziek uit.

De VRT bereidt zich voor op de toekomst. Het is overduidelijk dat de evolutie naar digitale en ondemandradio en televisie onomkeerbaar is. Het is ontegensprekelijk dat er naast de klassieke radio en televisie een derde medium komt: on line of on demand. De evolutie gaat trouwens sneller dan wie dan ook gedacht had. De VRT speelt op die evolutie in en heeft in 2003 een on-lineafdeling opgericht. Teletekst vormt daarvoor de basis. Na een succesvol verkiezingsnet hebben we er vrtnieuw.net van gemaakt. Ondertussen is er ook sporza.be en zijn KetnetKick, een wereld voor kinderen, en SNIP, digitale radio op internet, in voorbereiding. Op SNIP zal men niet alleen de gewone uitzendingen van de zes radiozenders kunnen beluisteren, maar ook meer informatie krijgen over bepaalde onderwerpen of liedjes – auteur, muzikant,... – of interviews integraal beluisteren.

Ook op het vlak van aanbod is er een nieuwe evolutie namelijk de cross-mediale media. Dat betekent dat verschillende media, radio, televisie, het on-lineaanbod, maar ook de gedrukte media, elkaar gaan versterken. Wij hopen op dat vlak te leren en te innoveren. Het allereerste cross-mediale programma was Advocaat van de Duivel over de verkiezingen van 2003. Daarbij zijn heel veel fouten gemaakt. Het programma liep tegelijkertijd op radio en televisie. In plaats van de sterke punten van elk medium te gebruiken hebben we de grootste gemene deler gezocht en zo de kwaliteiten verzwakt. Dat was een belangrijke les. In Advocaat van de Duivel 2004 hebben we het onlinemedium gebruikt voor de aankondigingen en voor chatten met de politici. Het programma begon 's morgens op de radio, daarna was er een televisie-uitzending en tenslotte eindigde het programma op de radio. Met dat model kunnen de verschillende media elkaar wel versterken.

In 2003 waren er nog andere cross-mediale proefnemingen: de Koningin Elisabethwedstrijd, 50 jaar televisie. Voorts was er de uitwerking van het concept Sporza, ons eerste cross-mediale merk, waarbij we de kracht van radio, televisie en on-

lineaanbod trachtten te combineren. Er staan nog twee projecten op stapel.

Water en Vuur is een programma dat, met de steun van de Vlaamse overheid, ondernemen en ondernemerschap zal promoten. Begin januari zal dat project gelanceerd worden. Een fictiereeks op televisie zal ondersteund worden door uitzendingen op radio Donna. Er zullen een aantal onlinetoepassingen gecreëerd worden. We onderhandelen daarenboven met het ministerie van Onderwijs om een businessspel te maken voor de leerlingen van de laatste twee jaren van de humaniora. De figuren uit de serie en de toepassingen zullen daarin een rol spelen. We hopen hen zo in contact te brengen met ondernemen.

Een tweede project is de Grootste Belg. Dat programma is door de BBC ontwikkeld. Het is de bedoeling dat de Vlamingen gaan zoeken naar de grootste Belg. Het programma zal online starten en nadien overvloeien naar radio en televisie. Ergens in oktober 2005, na documentaires over de tien kandidaten, zal uiteindelijk de grootste Belg gekozen worden.

Bij de ondersteunende functies is het belangrijkste wapenfeit van strategie, technologie en innovatie het opzetten van een studieproject, Ratio 2007 genaamd: Ratio omdat we er al onze rede en ons verstand trachten in te stoppen en 2007 omdat dan de nieuwe beheersovereenkomst begint. Doel is de VRT strategisch te positioneren. We werken daaraan met een consultant en het wordt gesteund door de interne diensten. Er is overlegd met de raad van bestuur. Het Ratio 2007-project wordt in European Broadcasting Union-kringen als leidinggevend beschouwd.

Vorig jaar in juni hebben we het project in Schoten waar 100 gezinnen digitale televisie kregen, het zogenaamde Digitaal Thuisplatform, afgerond. We hebben die technologie overgedragen aan het Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen. Die technologie is dus beschikbaar voor iedereen. De onderzoeksresultaten – hoe, naar wat en waarom kijkt men – worden gebruikt voor de oprichting van Vlaanderen Interactief. Via dat project betrachten de kabelmaatschappij-

en, Telenet en Interkabel en de 3 grootste omroepen om Vlaanderen digitaal te maken.

Twee fundamentele researchprojecten, respectievelijk met de universiteiten van Brussel en Gent, zijn gestart. Ten slotte lanceren we overmorgen op de Boekenbeurs het project Ketnetkick dat kinderen toegang geeft tot de internetwereld.

Voor de human resources hebben we een competentiemodel ontwikkeld. We hebben de arbeidsmobiliteit soepeler en eenvoudiger gemaakt door het aantal functies te reduceren van 470 naar 130 en door het aantal salarisschalen te verminderen van 14 naar 7. Ik denk dus dat we op die manier onze medewerkers beter kunnen beheren en betere doorgroeimogelijkheden kunnen bieden.

Vorig jaar was er ook een proefproject over telethuiswerken. Thuiswerken is te duur, maar telewerken moet een oplossing bieden. We willen in een cirkel rond Brussel vijf satellietkantoren ter beschikking stellen van onze werknemers. De kantoren zullen gevestigd zijn in onze Radio 2-gebouwen in Gent en Antwerpen. In Mechelen, Aalst en Leuven zullen we kantoren huren. Die vijf steden liggen immers in de regio waar de meeste van onze medewerkers vandaan komen.

Conform de wet hebben we de tweede pijler van het pensioenplan ingevoerd voor de contractuelen. Vorig jaar hadden we voor de eerste maal sedert lang een goede return voor de pensioenfonds, met voor de statutaire fondsen een rendement van 10,5 procent en voor de contractuele fondsen 12 procent. Eerdere slechte resultaten waren te wijten aan de crisis van de beurzen. Sinds de start is er voor de statutairen een groei van een kleine 3 procent. Men moet daarbij rekening houden met de moeilijke jaren 2000-2002. Voor de contractuelen is er een negatief rendement van 1,7 procent, maar die zijn begonnen net toen de beurs in elkaar stortte. De activa van de pensioenfonds zijn ongeveer 300 miljoen euro voor de contractuelen en 11,4 miljoen euro voor de statutairen.

Het omroepcentrum beantwoordt niet meer aan de noden van een moderne omroep. Daarom werd een renovatieplan opgesteld. In 2003 werden ook twee gewestelijke omroepcentra gebouwd:

Kortrijk en Hasselt. Het Amerikaans Theater werd gerenoveerd.

Op het vlak van financiën wordt gewerkt aan meer transparantie en opvolging. Een auditcomité en een VAR-opvolgingscomité werden in 2003 in de schoot van de Raad van Bestuur geïnstalleerd. Voortaan werken we ook met een driejarige cyclus in de plaats van een businessplan voor één jaar.

Onze bijdrage aan de Vlaamse media-industrie is substantieel. Op grond van de beheersovereenkomst moeten wij een beroep doen op de Vlaamse productiehuisen en leveranciers van facilitaire diensten. In 2003 deden we dat ten bedrage van respectievelijk 38,5 en 8,2 miljoen euro.

De beheersovereenkomst legt ons ook op om elk boekjaar met een positief saldo af te sluiten, wat ook in 2003 weer is gelukt. De eerste jaren waren wij overigens bijzonder spaarzaam, wat ons toeliet om geld opzij te leggen voor de jaren 2004-2006, die zich vooral voor sport als kostelijk aandienden. Reserves zijn essentieel voor een consistente strategie. Zij zijn nodig voor de uitvoering van innoverende projecten als Xi en The Building, voor het kwaliteitsverbeteringstraject en voor cross-mediale formats als Water en Vuur. Voorts dienen ze op technologisch vlak ook voor experimenten als Vlaanderen Interactief, voor het opzetten van een serverbased productieplatform en ten slotte voor de ontsluiting van het archief.

Wat de reclame betreft, moeten wij ons houden aan de in de beheersovereenkomst vastgelegde maxima van 40,9 miljoen euro voor radio- en 8,7 miljoen euro voor tv-reclame. Reëel waren de inkomsten in 2003 respectievelijk 39,6 en 8,727 miljoen euro. Alleen voor tv is er dus sprake van een lichte overschrijding, die het gevolg is van contracten die voorafgaand aan de beheersovereenkomst werden afgesloten. Het teveel van 27.000 euro werd ter beschikking gesteld van de minister van Media.

Tijdens de bespreking van het vorig jaarrapport in het Vlaams Parlement werd ons opgelegd om bijzondere aandacht te besteden aan ondertiteling en diversiteit. Wat de ondertiteling betreft, is het om te beginnen zo dat 100 procent van de aangekochte programma's ondertiteld wordt. Voor de rest zijn wij gestegen van nauwelijks 3 procent in

1984 naar 35 procent in 1999, een percentage dat vier jaar lang werd gehandhaafd, al werden in die periode wel gaandeweg 15 procent meer uitzendingen geproduceerd. Inmiddels steeg het aandeel van Nederlandstalige programma's met 30 procent. Het totale aantal ondertitelde uren evolueerde van 1250 naar 1800, wat neerkomt op 50 procent. Ons stappenplan houdt in dat wij dit jaar gaan naar de ondertiteling van 40 procent van de eigen programma's, volgend jaar naar 45 procent en tegen het einde van deze beheersperiode in 2006 naar 50 procent, wat een totaal van 75 procent voor het geheel van de programma's betekent.

Men moet hierbij bedenken dat, zelfs met gebruikmaking van geavanceerde technologie, ondertiteling, in het bijzonder van on line en live uitzendingen, zeer grote inspanningen vergt. Aangezien nog niet alles wordt ondertiteld, streven wij in elk geval naar een evenwichtig en aantrekkelijk aanbod. En wij doen dat met 15 mensen, terwijl dat er in Nederland 68 zijn. Onze voorbeeldfunctie heeft inmiddels tot gevolg gehad dat ook VTM is gaan ondertitelen.

Wat de diversiteit aangaat, ondertekende de VRT op 26 april 2003 het Charter van de Diversiteit. Er werd een cel Diversiteit opgericht die een tweesporenbeleid voert. Er wordt enerzijds gestreefd naar een evenwichtige beeldvorming binnen de Vlaamse maatschappij en anderzijds naar diversiteit op de werkvloer. De cel verkiest positieve actie boven positieve discriminatie. Zij ondersteunt en adviseert, vanuit een constructieve opstelling. Tweehonderd programmamakers volgden inmiddels een bewustmakingscursus. Allochtonen kregen de gelegenheid stage te lopen bij radio en tv. Onze diversiteitexperts werkten mee aan diverse externe activiteiten. Wij zijn zinnens de diversiteit ook in de VRT-structuur zelf te verankeren. Er zullen ontmoetingsmomenten tussen allochtonen en VRT worden vastgelegd en de diversiteit zal worden bestendig in de opleidingen. Wij nemen ons voor de expertise terzake continu uit te bouwen en het draagvlak te verbreden.

De conclusie uit dit alles is dat de VRT in 2003 alle performantiemaatstaven haalde. Het financieel beheer was doeltreffend en het was ook kwalitatief een hoogstaand jaar. In de voorbij acht jaar werd een ongelooflijk parcours doorlopen. Dat gebeurde overigens met bescheiden middelen: 362

miljoen euro, terwijl openbare omroepen met een vergelijkbaar publiek, in Denemarken 387, in Zweden 640, in Nederland 817, in Oostenrijk 925 en in Zwitserland – al is dat een speciaal meertalig geval – 1.038 miljoen ontvingen.

De VRT heeft met zijn Ratio 2007 in het beheersjaar 2003 de toekomst voorbereid. Daarbij was er de viering van 50 jaar tv, die in 2005 wordt gevolgd door 75 jaar radio of NIR.

Behalve dan in Oost-Europa zijn er slechts drie openbare omroepen die minder besteden dan de VRT, namelijk de RTBF, de Portugese openbare omroep en de Ierse.

De heer Guy Peeters, voorzitter van de raad van bestuur: Ik zou het willen hebben over de krachtlijnen die de voorbije maanden werden uitgewerkt.

Vanaf november 2003 zijn er in het directiecomité en in de raad van bestuur discussies gevoerd over de positionering van de openbare omroep in het snel veranderende medialandschap. Dat heeft geleid tot een gezamenlijk document, het document Krachtlijnen. Er zijn inderdaad ogenblikken dat er een volledige consensus mogelijk is tussen de raad van bestuur en het management. Dat document werd tot in de details doorgepraat in een gezamenlijke vergadering van de raad van bestuur en van het directiecomité op 10 en 11 mei jongstleden. Ik stel voor het wordt bezorgd aan de leden van deze commissie.

In dit document wordt erop gewezen dat de VRT moet klaarstaan voor een tijdperk dat crossmediaal zal zijn en zal gekenmerkt worden door een sterk geïndividualiseerde consumptie van klassieke en nieuwe media. De digitalisering en het ondemandaanbod zullen wellicht de meest radicale en snelle veranderingen zijn. De publieke omroep moet zich hierop voorbereiden met een aangepast aanbod, niet alleen algemeen, maar ook gericht naar doelgroepen.

Deze evolutie dwingt ons na te denken over de organisatie, de middelen en de relatie met de distributeurs en met de rechthouders. Indien deze dynamiek niet verder kan ontplooid worden, dreigt de verschrompeling van de openbare omroep, wat niet de ambitie is van de raad van bestuur.

We moeten garant staan voor optimale kwaliteit, bereik en diversiteit. Het is niet onze ambitie om een nichezender te worden voor een minderheid. De VRT moet een voldoende aantal Vlamingen blijven aanspreken. De kwaliteitsstandaarden moeten worden geëerbiedigd. Alle formats moeten beantwoorden aan normen van objectiviteit, diepgang en representativiteit. Deze voorwaarden gelden voor het hele aanbod, dus zowel voor informatie, educatie, cultuur als ontspanning. Ik stip enkele elementen aan die voor de raad van bestuur zeer belangrijk zijn.

Een eerste element is informatie. De raad van bestuur zal inspanningen leveren om de ontwikkeling van nieuwe formats te stimuleren die de samenhang tussen bereik en diepgang verbeteren. Het is de bedoeling de kwaliteit van inhoud en toon te laten primeren op het ludieke en meer diepgang te steken in analyses.

Er werd lang gediscussieerd over educatie en cultuur. We menen dat de VRT een nieuwe aanpak moet ontwikkelen waarbij de Vlaamse mediaconsumenten de kans krijgen om intellectueel en emotioneel te groeien door zelf informatie te ontdekken en te verwerken. De nadruk op zelfontplooiing sluit een betuttelend of belerend optreden uit. Het gebruik van klassieke media met een breed bereik moet de nieuwsgierigheid voor nieuwe kennis laten groeien. Het gebruik van nieuwe media moet toelaten op een meer participatieve, gepersonaliseerde en diepgaande manier de toegang tot kennis te stroomlijnen. De VRT zal samenwerken met partners die vanuit hun eigen opdracht of inhoudelijke expertise een centrale rol wensen te vervullen inzake educatie en cultuur. De kerncompetentie van de VRT situeert zich immers in het op grote schaal overdraagbaar en bevattelijk maken van kennis. Om de hoge kwaliteitsnormen te halen, zal de VRT eigen sterke productiekernen met voldoende kritische grootte handhaven, waken over de toepassing van kwaliteitsnormen door externe toeleveranciers zoals productiehuizen en coherentie en diversiteit garanderen doorheen het hele aanbod.

Het document Krachtlijnen is gemaakt om verschillende redenen. Het was de bedoeling dit document over te maken aan de nieuwe Vlaamse Regering en aan de nieuwe raad van bestuur die

zal aantreden in januari eerstkomend. We hopen ook dat dit document een rol zal kunnen spelen in de discussie die zal worden gevoerd in het Vlaams Parlement over de toekomst van de publieke omroep.

De heer Dany Vandenbossche, voorzitter: Het document Krachtlijnen zal u afzonderlijk bezorgd worden. Het was eigenlijk al bezorgd, maar dan wel aan de vorige commissie, want het document dateert van mei 2004.

De heer Tony Mary: De VRT is onafhankelijk van politieke en commerciële belangen. Dat is de definitie van een openbare omroep zoals die op Europees niveau is vastgelegd.

De VRT bedient de consument, en dat doet ook de concurrentie. We hebben echter een bijzondere plicht tegenover de Vlaming, niet als consument, maar als burger. We streven naar het promoten van sociale cohesie, we staan voor pluraliteit en diversiteit, we besteden veel tijd en middelen aan onze Vlaamse culturele identiteit en op een bepaalde manier zijn we de behoeder van de Nederlandse taal in Vlaanderen.

De VRT is een behoeder van kwaliteit. We werken permanent aan de verbetering van ons product, van onze diensten en – wat misschien minder zichtbaar is – van onze bedrijfsprocessen.

De VRT is ook een motor van innovatie. De DAB is gestart in 1997, IO in 2000, PPM, een nieuwe methode om kijk- en luistergedrag te volgen, in 2003 en on demand, eveneens in 2003. Alle investeringen in technologische innovatie worden ter beschikking gesteld van de Vlaamse gemeenschap. We zijn ook innoverend inzake programmering.

De VRT probeert op vijf deelgebieden een meerwaarde te creëren en een bijdrage te leveren aan de Vlaamse samenleving: cultureel, maatschappelijk, democratisch, sociaal en economisch. Alles wat we doen, wordt getoetst aan onze waarden. We stellen de mediagebruiker altijd op de eerste plaats, we hebben respect voor onze medewerkers, we streven naar een constante en continue kwaliteitsverbetering en we proberen altijd maatschappelijk verantwoord te ondernemen.

Op cultureel vlak proberen we de behoeder te zijn van de eigenheid van de Vlaamse cultuur. Van alles wat we doen, is 52 procent lokale productie. We streven naar kwalitatieve programma's van eigen bodem, we ondersteunen meer dan 1500 evenementen per jaar in Vlaanderen. We zijn voor alle programma's het enige bedrijf in de media met een taaladviseur, die echt meewerkt aan het behoeden van de Nederlandse taal. De Taalunie heeft ooit gesteld dat de VRT de facto de norm is voor de uitspraak van het Nederlands in Vlaanderen. Veel deskundigen noemen de standaardtaal van Vlaanderen VRT-Nederlands. We promoten artiesten van eigen bodem en Vlaamse producties. Meer dan twintig procent van het aanbod op de radio betreft Vlaamse producties.

Uiteraard beschouwen we onszelf als het eigendom van de Vlaamse bevolking. Dus heeft de openbare omroep zes miljoen en twaalfduizend aandeelhouders die we moeten tevreden stellen. We proberen meer te zijn dan een omroep. We proberen een meerwaarde te creëren voor de samenleving waarin we actief zijn. Ik weet dat het een voorbijgestreefd woord is, maar in feite proberen we de volksverheffing van de jaren '60 aan te passen aan de 21^e eeuw. In dat kader passen de campagnes als Kom op tegen Kanker, campagnes tegen zwaarlijvigheid en roken en voor verkeersveiligheid. Met de cel Diversiteit hebben we aandacht voor minderheden en hebben we onze bijdrage geleverd aan het dichten van de digitale kloof. We hebben altijd gestreefd naar het creëren van een maatschappelijk dividend.

We proberen het publiek belang te dienen. Alles wat we doen, proberen we onafhankelijk te houden van geslacht, leeftijd, ras en filosofische overtuiging. We proberen altijd onafhankelijke en waarheidsgetrouwe informatie te brengen. Het redactiestatuut en de deontologische code staan daar garant voor. Universeel bereik en opennetuitzendingen staan zeer hoog op ons prioriteitenlijstje. De VRT wil zoveel mogelijk programma's voor de decoder houden. Volgens ons kan het niet dat sport betaaltelevisie wordt. Als we niet opletten, zullen veel programma's waarover de Vlaming tot nog toe vrij kon beschikken, in de nabije toekomst betalend worden. Als openbare omroep moeten we meedenken over middelen om dit tot een minimum te beperken.

Sociale cohesie streven we na binnen de cel Diversiteit, met de ondertiteling en met het ondersteunen van evenementen. We proberen sociale verbondenheid te creëren, onder meer door de programmering van Radio 2 en met programma's als Fata Morgana. Ten slotte proberen we de mensen op onze zenders altijd fair te behandelen. Op de VRT zal men nooit uitsluitend televisie of uitsluitend radio vinden.

Een aspect waaraan soms te weinig aandacht wordt besteed, is de economische rol van de VRT. Vorig jaar hebben we iets minder dan 47 miljoen euro besteed aan de ondersteuning van de Vlaamse media-industrie. Met dat geld geven we jonge mensen een kans. We proberen innoverend te zijn. We leiden vakmensen op. We zijn ook een belangrijke actor in de tewerkstelling in deze industrie. Er staan 2.700 mensen op de payroll van de VRT, 400 full time equivalenten worden bij ons tewerkgesteld via Randstad en 800 mensen werken bij productiehuisen of facilitaire bedrijven. Ongeveer 4.000 Vlamingen zijn dus voor hun loon rechtstreeks afhankelijk van de VRT.

We promoten ook het imago van Vlaanderen in de internationale audiovisuele wereld. De VRT is een van de meest kostenefficiënte omroepen in Europa: kwalitatief hoogstaand met tamelijk bescheiden middelen. De EBU vraagt ons te tonen hoe wij het doen. In die zin is de VRT een ambassadeur van Vlaanderen in het Europese medialandschap.

De VRT moet noodzakelijke evenwichten creëren. De openbare omroep is niet geïnteresseerd in marktaandeel – dat is iets voor de commerciële omroepen omdat het de prijs van de advertentie bepaalt. Wij zijn wel geïnteresseerd in kijk- en luistercijfers: zij zijn een indicatie van hoe goed we het doen. In die zin is bereik voor de openbare omroep een objectief. Een tweede, misschien nog veel belangrijker, objectief is kwaliteit. Ten slotte moeten we ook het evenwicht betrachten tussen sociale cohesie en zelfrealisatie.

Op de gemeenschappelijke strategische vergadering van de raad van bestuur en het directiecomité van 10 en 11 mei werd het mission statement van de VRT vastgelegd. De VRT wil een meerwaarde geven aan de Vlaamse mediagebruiker door hem

een breed aanbod van kwaliteitsvolle programma's en diensten aan te bieden die inspireren, informeren, leren en amuseren. We zouden graag erkend worden als de meest betrouwbare, creatieve en innovatieve mediaorganisatie in Vlaanderen. We trachten garant te staan voor kwaliteit, bereik en diversiteit.

Ik ben trots op wat de openbare omroep gepresteerd heeft en op de rol die de VRT speelt in de Vlaamse Gemeenschap. De VRT is een van de meest performante en kostenefficiënte omroepen van Europa. We spelen een onmisbare rol in het Vlaamse medialandschap en we staan garant voor vernieuwing, kwaliteit en lokale inhoud. We denken ook dat de openbare omroep een essentieel onderdeel is van de Vlaamse samenleving. We trachten elke dag beter te worden en de middelen die we van de belastingbetaler krijgen, optimaal te gebruiken.

Wat brengt de toekomst? Ik werk voor de derde keer in een industrietak die op een keerpunt staat. In de jaren tachtig werkte ik in de computerindustrie, die overhoop werd gegooid door de komst van de pc, vanaf 1995 bij Belgacom, op een moment dat de telecomindustrie de komst van de mobiele telefonie en het internet onderschatte. Nu doen er zich nieuwe ontwikkelingen voor in de media-industrie. Ook hier ontbreekt een echt referentiekader.

De EBU heeft een overzicht gemaakt van alle veranderingen die zich op dit ogenblik in onze industrie voordoen. In de jaren tachtig was er de informatica. In de jaren negentig heeft telecomunicatie zich bij die informatica gevoegd en geleid tot bijvoorbeeld de internetrevolutie. Nu, in het eerste decennium van de eenentwintigste eeuw, komt televisie zich daar ook bijvoegen, door de digitale revolutie. We krijgen dus een synergie tussen informatica, telecomunicatie en televisie, de zogenaamde triple play.

Die technologische revolutie zal voor de omroepen een totaal andere manier van produceren en een andere transmissie en eindapparatuur tot gevolg hebben. De markt rondom ons verandert fundamenteel. We zien internationalisatie, convergentie en concentratie. Er blijven op dit ogenblik minder dan tien belangrijke contentbedrijven en

vijf of zes formatbedrijven over. Er is een concentratie op het niveau van de distributiebedrijven en de omroepen aan de gang. SBS, de moeder van VT4, heeft al 17 procent van alle commerciële televisieomroepen van Europa, RTL 22 procent. Voor de majors is het veel eenvoudiger en interessanter om te onderhandelen met één speler die in diverse landen aanwezig is. De internationalisering heeft ook een ongelooflijke impact op de lokale productie. Voor kleine gemeenschappen zoals de onze vormt ze een gevaar voor de culturele eigenheid.

Er zijn ook enorme veranderingen inzake regelgeving op til. Telecomoperatoren komen immers altijd maar korter bij wat omroepen deden. De richtlijnen over televisie zullen zich nu ook moeten aanpassen aan on demand. Ten slotte worden de consumenten veeleisender en individueler; ze kijken minder televisie en luisteren minder naar de radio omdat er zoveel alternatieven beschikbaar zijn.

Hoogstwaarschijnlijk de belangrijkste evolutie is dat de distributie op het terrein van de omroepen komt. Ze verandert van een doorgeefluik in een actieve speler, van een natuurlijke partner van de omroepen in een potentiële concurrent. Wat gebeurt er dan met de universele dienstverlening? Dit is immers een betaaltelevisiemodel: men heeft niet langer één kanaal om bij alle gebruikers te geraken; de omroepen zullen verplicht worden afspraken te maken met heel veel spelers.

Vrtnieuws.net, vandaag nog in een experimentele fase, kan niet door alle Vlamingen bereikt worden omdat alleen Belgacom en Telenet het signaal bij ons willen komen halen. De VRT heeft niet de middelen om de technologie aan te kopen om dat over heel Vlaanderen te verspreiden.

De VRT heeft werkgroepen lopen over vier deelonderwerpen: het aanbod – welke diensten moet de openbare omroep prioritair aanbieden en via welk kanaal? –, operaties – hoe kunnen we dit aanbod produceren en distribueren? –, organisatie – hoe moeten we de middelen bij elkaar brengen? – en financiering – hoe financieren we dat alles?

De markt was gisteren en is in ruime mate vandaag nog monomediale consumptie: we brengen

een beperkt lineair aanbod op radio en televisie, one-to-many.

Digitalisering wijzigt de markt volledig. We zullen werken met een verruimd lineair aanbod want als Telenet of Belgacom in de markt treden, krijgen we 200 tot 400 kanalen in plaats van 40. We kunnen die kanalen overlaten aan buitenlandse zenders of nu al nagaan wat we er zelf mee willen aanvangen. We kunnen echt beginnen na te denken over themakanalen. Nieuw is ook internet en on-demandaanbod. We zullen uitgesteld kunnen kijken en luisteren. We zullen kunnen bepalen wat we willen zien of horen, wanneer we dat willen en waar we dat willen. On demand kan zowel generalistisch als thematisch. Ten slotte zullen we onze programma's brengen op andere apparaten: pc, spelconsole, gsm en palmpilot om er maar enkele te noemen.

Welke rol speelt een omroep nog in dergelijke aanbodproliferatie? Kinderen tussen 4 en 12 jaar kijken steeds minder televisie. Ze besteden steeds meer tijd aan pc en spelconsole ten nadele van de televisie. De impact van de televisieomroepen daalt sneller dan we ooit gedacht hebben. De inhoud op pc en gameconsole is voornamelijk internationaal. De inhoud wordt maar in heel beperkte mate in Vlaanderen ontwikkeld. De inhoud beantwoordt niet noodzakelijk aan de West-Europese of de Vlaamse waarden. We moeten nadenken hoe we een en ander zelf kunnen realiseren.

De VRT wil het bestaande lineaire aanbod versterken als een noodzakelijke hefboom voor sociale cohesie. Wij hebben vernieuwingsprojecten voor Radio 1, Radio Donna, TV1 en Canvas. We werken aan de digitale radio en een nieuwsproject. De VRT moet een rol kunnen spelen in alle relevante aanbodvormen omdat de VRT anders gedoemd is om te verschrompelen of te verdwijnen. We moeten meedoen met het lineaire, het thematische, het on-demandaanbod en het multimediale. Zowel generalistisch als thematisch voor specifieke doelgroepen en thema's. Generalisme zal voor de sociale cohesie zorgen. Het thematische zal inspelen op de doelgroepen. Dat doet een aantal vragen rijzen. Welke technologie gebruiken we? Hoe verspreiden we? Hoe organiseren we ons?

De operaties zullen veel complexer worden. We moeten een aanbod produceren en verspreiden voor meer media. Naast de traditionele radio en televisie, nog de digitale radio en televisie, de interactieve radio en televisie, pc, gsm en spelconsoles. We zullen de signalen op verschillende nieuwe manieren moeten verspreiden. We zullen een crossmediaal aanbod moeten ontwikkelen. We zullen moeten kunnen inspelen op alle nieuwe kansen.

Tot vandaag gaat het klassieke aanbod over klassieke kanalen naar radio, televisie en pc. Sneller dan we ooit gedacht hebben evolueren we naar een multi- en crossmediaal aanbod. De inhoud voor radio, televisie, enzovoort zal door elkaar lopen. De inhoud zal op allerhande manieren gebracht worden: analoge kabel, FM analoog, breedbandkabel, ADSL, digitale kabel, VDSL, GPRS, UMTS, DAB, enzovoort. De reeks van toestellen waarop we onze inhoud brengen, wordt eveneens heel lang: digitale tv en radio, pc, HDTV, gsm, spelconsoles, enzovoort. Het IO-project heeft het mogelijk gemaakt een grote stap vooruit te zetten: tussen het multi- en crossmediale aanbod en het multikanaal wordt een contenteditor gezet die ter beschikking is van iedereen. De contenteditor maakt het mogelijk elk programma uit te zenden door middel van alle opgesomde technologieën en op om het even welk toestel.

Deze uitdaging kunnen we alleen aan met gemotiveerde medewerkers. De personeelsafdeling zorgt voor opleiding en ontwikkeling voor de 2.700 VRT-medewerkers, de 400 Randstad-medewerkers en de 800 medewerkers in de productiehuisen. Zij zullen allemaal moeten leren omgaan met de nieuwe technologieën en methodes. We leggen sterk de nadruk op opleiding en ontwikkeling. We zullen heel goed moeten nagaan hoe we voor synergieën kunnen zorgen en hoe we competenties uitbouwen.

We zijn begonnen de VRT-organisatie te wijzigen. De VRT was in silo's gestructureerd: radiomedewerkers werkten voor de radio, televisiemedewerkers voor de televisie en daarnaast waren er nog enkele ondersteunende afdelingen. De nieuwe technologieën vereisen synergie en samenwerking en daarom slopen we de muren tussen de verschillende afdelingen. Het matrixmanagement is erop

gericht dat alles maar één keer meer gedaan zal worden door middel van gemeenschappelijke platformen. Projectmatig werken is absoluut noodzakelijk om over de afdelingsgrenzen heen te kunnen samenwerken. Om alles van nabij te kunnen volgen, voeren we strikte controlemechanismen in. Zo zullen we efficiënter, goedkoper en transparanter werken. Het gebouwenproject is geen investering in mortel en bakstenen. We transformeren het gebouwencomplex tot een aangepaste werkomgeving.

Als omroep moeten we inspelen op en omgaan met de veranderingen. We moeten op een andere manier leren produceren en distribueren. We moeten nagaan welke competenties we daartoe nodig hebben en hoe we die kunnen produceren.

Het nieuwsproject is één van de drie lopende projecten. Elke mediagebruiker wil het nieuws op een totaal andere manier beleven. Het televisie- en radionieuws alleen volstaan niet meer. De mensen willen nieuws en informatie op verschillende momenten en plaatsen kunnen bekijken. Ze willen de snelheid, duur en diepgang zelf bepalen. Bovendien willen ze ook hun eigen interessesfeer bepalen.

Om die behoefte te kunnen bevredigen, is een kwalitatief sterker en coherenter aanbod nodig, dat zowel multi- als crossmediaal is. Dat veronderstelt operationele, technologische en facilitaire aanpassingen.

Radio, televisie en on line doen elk hun ding. We hebben een productieketen ontwikkeld die loopt van nieuwsgaring tot archivering. Om te kunnen samenspelen, moeten we de nieuwsoperaties wijzigen. De verschillende nieuwsdiensten zullen moeten samenwerken om kwaliteit, efficiëntie en kwantiteit van het nieuws te verhogen zodat het beantwoordt aan de verwachtingen van de kijkers en luisteraars. Waar mogelijk zal worden samengewerkt: bij de voorbereiding en de archivering. Waar nodig zullen we uniek blijven: bij de productie en de uitzending.

Het nieuwsproject zou af moeten zijn tegen juni 2006. De verschillende nieuwsdiensten zijn alles aan het definiëren en zoeken een gemeenschappelijke werkmethode. We zullen de medewerkers bij elkaar brengen in een gemeenschappelijke werk-

ruimte. We moeten eveneens een gemeenschappelijk technisch platform opstellen.

Het tweede project is een archiefproject. De VRT beschikt over een van de rijkste archieven van Vlaanderen. We beschikken voor het eerst over de mogelijkheid om dat archief efficiënter te bewaren. Bewaren is op dit ogenblik immers een wedloop tegen de tijd. Bij gebrek aan middelen bewaren we eerst wat in gevaar is. Tegelijk proberen we al het overige op digitale servers te bewaren. Als het server-based en tapeless medium er is, kunnen we versneld tewerk gaan. Op dat ogenblik zullen we in staat zijn het archief op een efficiënte manier te bewaren en ontsluiten. Digitalisering en tapeless bewaren zal ons zeker in staat stellen alles wat we voortaan produceren automatisch ter beschikking te stellen. We zullen het kunnen toevoegen aan het on-demandaanbod.

Ten slotte lanceren we morgen het KetnetKick-project. Het aandeel van de televisie in de media-consumptie van kinderen daalt. Het internet is niet veilig voor kinderen: het is gemakkelijk om in contact te komen met pedofielen of pornosites. We hebben het eigen belang en het belang van de kinderen trachten te verzoenen door een cross-mediaal, kindvriendelijk aanbod te creëren. Kinderen kunnen in een 'gesloten' wereld, een internetsite waar ze niet uit kunnen en waar niemand anders hun wereld kan instappen, PC en televisie verbinden, het zogenaamde PC 2 TV. Het is een uniek project met als doel de groei van de kindergemeenschap van de Ketnetkijkers.

De kinderen komen terecht in een voor hen bekende, maar driedimensionale en virtuele wereld van de Ketnettrappers en -studio's. Ze kunnen daar tekenen in het tekenpaleis, stempelen in de bumperbank, zelf muziek maken in de muziekstudio, schminken in de make-up studio en dansen op het dansstrand. Het bijzondere is echter dat de resultaten van hun creativiteit dadelijk op de televisie kunnen getoond worden. Kinderen treden dus rechtstreeks in interactie met de televisiemakers. De persconferentie is morgen, de lancering op 29 oktober 2004 op de Boekenbeurs. Het eerste programma op televisie is op 1 november 2004.

In Europa is men het erover eens dat de openbare omroep, binnen zijn opdracht, moet deelnemen

aan de nieuwe ontwikkelingen. Ik lees ook in het regeerakkoord en de beleidsnota van de minister dat de Vlaamse overheid een efficiënte openbare omroep wil, die met zijn tijd kan meegaan. De VRT moet aan de multimediale, multikanale, cross-mediale evolutie deelnemen als ze een rol wil blijven spelen in de samenleving. Het is evident dat de VRT daarvoor moet beschikken over een adequate financiering. Hoe dat moet gebeuren, is de uitdaging voor de onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst.

2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden en reплик van de sprekers

De heer Carl Decaluwe: De VRT beantwoordt aan alle performantiemaatstaven van de beheersovereenkomst. Dat is een succes. De vergadering zou dus snel afgelopen kunnen zijn. Traditioneel ontspinnen zich bij de evaluatie van de beheersovereenkomst en het jaarverslag debatten over andere onderwerpen. Vorig jaar ging het over de aanstelling van een directeur. De essentie was echter de verhouding tussen management en bestuur. Deze zomer waren er discussies over Sporza.

Nu biedt de begeleidende brief van de gedelegeerd bestuurder stof tot discussie. Hij heeft natuurlijk gelijk als hij verwijst naar de rol van de openbare omroep, die van de Vlaamse Gemeenschap een leidinggevende rol moet spelen op het vlak van informatie, ontspanning, educatie, cultuur en moet programmeren voor een breed publiek. Dat staat buiten kijf. Ook CD&V ondersteunt dat. Kritische vragen stellen wil niet zeggen dat we tegen een sterke openbare omroep zijn. Ik wil dan ook pleiten voor een grondige gedachteswisseling op een latere datum over de toekomst van de VRT.

Vandaag wil ik me beperken tot een aantal vragen over het jaarverslag zelf. Op bladzijde 16 staat dat Ketnet het sponsurvrije televisienet voor kinderen tot 12 jaar is. Ik denk dat moet nagegaan worden of dat in realiteit ook zo is. Trouwens voor alle netten, ook de commerciële, zou moeten nagegaan worden of ze de reclameregels in ere houden. Ik ben dan ook tevreden dat de beleidsnota focust op de controle en toepassing van de wetten.

Voor de renovatie van het omroepcentrum zal men waarschijnlijk putten uit de reserves. De aanvankelijke kosten werden geraamd op 20 miljoen euro. De kosten zouden nu opgelopen zijn tot 60 miljoen euro. Klopt dat? Waar staan die bedragen in het boekhoudverslag?

Ook over de kosten van Sporza is er onduidelijkheid. Die kosten zouden eveneens betaald zijn uit de reserves. In de raad van bestuur was gezegd dat het 5,2 miljoen euro was. Het is echter niet duidelijk of de uitzendrechten daarin begrepen waren. Nu is mij verteld dat de kosten, inclusief uitzendrechten, 15 miljoen euro zouden bedragen. Waar kan ik die bedragen terugvinden? Hoe krijg ik duidelijkheid over de bestedingen uit de reserves? Het betreft hier immers belastinggeld. Het parlement heeft dus controlerecht.

Uit de commentaren bij de jaarrekeningen blijkt dat het boekjaar wordt afgesloten met een verlies van 6,3 miljoen euro. Ook in de tabellen over de resultaatsverbintenissen staan veel cijfers tussen haakjes. Dat betekent negatieve cijfers. Ik aanvaard dat men inderdaad het schema van de beheersovereenkomst volgt, maar verduidelijking is nodig.

Er is een post-kapitaalfinanciering die moet dienen voor de aanschaf of het langetermijngebruik van de investeringsgoederen. Wordt het volledige bedrag ook elk jaar voor dat doel gebruikt? In de begrotingen van 2002 en 2003 is dat blijkbaar niet zo. De Vlaamse Regering moet dat trouwens ook uitklaren om te antwoorden op de Europese klacht. Stemt dat overeen met de algemeen geldende financieel en boekhoudkundige regels? Interpreteert de VRT de vennootschapsbelasting niet te ruim?

Eén van de fundamentele elementen en vragen van de Europese Commissie betreft een analytische boekhouding. Momenteel kan een parlements lid de kosten en baten van de openbare dienstverlening niet scheiden van die van de commerciële activiteiten. Ik dring dan ook aan op een omvorming van de boekhouding zodat het jaarverslag voldoende transparant is.

De kwaliteitsbewaking en -versterking, die vroeger onderontwikkeld was, wordt thans meer en meer uitgebouwd, op aansturen van het Vlaams Parlement, in samenspraak met het management. Dat is

een positieve evolutie. Wij willen de VRT aanmoedigen op dat pad verder te gaan. Er kan immers op dat vlak nog veel geleerd worden van de Britse openbare omroep. Ik wil hierbij wel de kantekening maken dat de meting van de kijkcijfers los van de VRT zelf moet georganiseerd kunnen worden. Voorts wil ik naast de ethische kwaliteit, de onpartijdigheid en de waarheidsgetrouwheid ook de objectiviteit ter sprake brengen, maar daar kom ik zo dadelijk op terug.

Wat Sporza betreft, werd vaak kritiek geleverd op het ontbreken van bepaalde uitzendrechten. Erger lijkt mij de gemiste kans om een aantal minder populaire sporten voor het voetlicht te brengen. Er vloeit veel geld – en binnenkort wellicht weer – om het voetbal op tv te krijgen. Maar er zijn beelden die men gratis kan krijgen. Het is toch ook een taak van de openbare omroep om bijvoorbeeld een topwedstrijd in het krachtbal uit te zenden? Men antwoordt dan vaak dat men geen lachtelevisie wil brengen, maar alles hangt af van de wijze waarop een en ander wordt gemonteerd. Het is in elk geval zo dat de openbare omroep geen geld krijgt van de belastingbetaler om een grote groep vrijwilligers belachelijk te maken. Wellicht komt er alleen beterschap op dit vlak als de notie sport in de beheersovereenkomst wordt verwijnd.

De heer Mary gaf in zijn presentatie voortdurend de indruk dat het beheer van de VRT transparant is. Ik heb daar vragen bij, maar niet omdat ik politieke invloed wil uitoefenen op het management. Het is wel onze plicht als Vlaams volksvertegenwoordiger om te kijken of het belastinggeld correct wordt besteed. Welnu, het blijkt moeilijk te zijn om inzicht te krijgen in die besteding. Nochtans heeft de belastingbetaler daar recht op. Ik wil niet dat alle contracten openbaar worden gemaakt, ik ben best bereid om rekening te houden met de commerciële omgeving waarin de VRT werkt. Maar beslissingen over zaken zoals Sporza en grote contracten met productiehuisen moeten wel op de raad van bestuur komen. De VRT sluit zelfs contracten af over de duur van beheersovereenkomsten heen, bijvoorbeeld tot 2010 met Woestijnvis en tot 2009 met Studio 100. Zelfs bij het Rekenhof kan men thans niet terecht met vragen over cijfers hierover. Hetzelfde geldt voor de beslissing over de keuze tussen Telenet en Belgacom: ook die moet voorgelegd worden aan

de raad van bestuur, evenals het – overigens schitterende – project rond de renovatie van het omroepgebouw. Ik stel vast dat de mensen van het auditcomité, waarnaar de heer Mary verwees in het kader van de transparantie, vaak ook niet goed weten waar het over gaat, omdat ook zij over onvoldoende gegevens beschikken. We moeten vermijden dat – net als in de zaak Picanol – de raad van bestuur “van niets weet”.

Wat de objectiviteit betreft, wil ik de aandacht vestigen op een wetenschappelijke studie van de UIA over de verkiezingsprogramma's van VRT en VTM. Die is interessant en onthutsend. Een grondige analyse van de genoemde programma's – wie van welke partij kwam aan bod – toont dat de verdeling vrij getrouw is aan de getalsterkte die de laatste verkiezingen opleverden. Maar een andere vraag is op welke manier de politici de gelegenheid kregen om hun boodschap aan de kiezers over te maken. De onderzoekers stellen daarbij vast dat VTM op dat vlak meer rust bracht dan de openbare omroep.

De programma's werden er op een serene manier gebracht. De rol van de presentatoren was er totaal anders. Bij de openbare omroep kwamen de presentatoren 27 procent van de tijd in beeld, bij de commerciële omroep 3 procent. Inzake de thema's waren er geen opvallende verschillen, behalve dat er partijpolitiek werd gevoerd bij de openbare omroep. Er was dus geen volstrekte objectiviteit. Dat is volgens mij ontluisterend. Ik zou dit eens ten gronde willen bespreken. In die programma's kwamen twee partijen er goed uit, namelijk sp.a en in iets mindere mate het Vlaams Blok. Twee partijen kwamen er minder goed uit, namelijk CD&V en VLD. Groen! zat ergens in het midden. Dat is de analyse van de UIA. Als men werkt met belastinggeld, moet men rond dergelijke cruciale elementen zekerheid hebben inzake objectiviteit. De impact is immers groot. Het verbaast me trouwens dat de resultaten van deze studie nog niet in de media zijn verschenen. Men kan dit wel raadplegen op de website.

Het jaarverslag, de beheersovereenkomst en de performantiemaatstaven tonen aan dat de VRT zijn job goed heeft gedaan. Mijn fractie meent evenwel dat er in de toekomst moet worden gewerkt aan kwalitatieve en objectieve criteria voor de openbare omroep. Deze omroep mag niet

te commercieel worden. De commercialisering mag niet verder gaan. Het regeerakkoord schept op dat vlak een duidelijk kader. Op basis van de toelichting van de gedelegeerd-bestuurder is het voor ons duidelijk dat er moet worden gesleuteld aan de verhouding tussen de raad van bestuur en het management, conform de vennootschapswetgeving en corporate government. De volgende beheersovereenkomst moet op een aantal punten verfijnd worden. Ik heb het voorbeeld gegeven van de sport. Andere collega's zullen wellicht andere voorbeelden geven. De kwaliteits- en objectiviteitsbewaking moet versterkt worden en de kijkcijfers mogen niet meer het Leitmotiv zijn. We moeten streven naar een formule met minimale en maximale kijkcijfers. Ik hoop dat dit een aanzet kan zijn voor een bredere discussie over de toekomstige rol van de openbare omroep.

De heer Jos Stassen: De heer Mary en de heer Peeters hebben inderdaad hun werk goed gedaan en als beloning krijgen ze enkele kletsen om de oren en worden hun vleugels afgeknipt. Enkele jaren geleden werd de VRT omschreven als een oude doos, en vroeg men zich af hoe men die moest redden. Nu blijkt uit de gegevens van dit rapport dat de opdrachten van de Vlaamse Regering en van het Vlaams Parlement ruimschoots werden vervuld. Eigenlijk zou men moeten zeggen: doe zo voort. Maar dat heb ik hier niet gehoord.

De VRT heeft niet alleen gedaan wat gevraagd werd, ze heeft ook nagedacht over manieren om die goede resultaten ook in de toekomst te vrijwaren. Uit de vragen krijg ik echter de indruk dat de VRT veel te goed bezig is. De openbare omroep wordt gezien als een bedreiging voor de andere audiovisuele sectoren in Vlaanderen. Dat begrijp ik uit het regeerakkoord, uit de verklaringen van een aantal mensen in de omgeving van de minister, uit de verklaringen van mensen in de media en uit de toon van de vragen van de heer Decaluwé, niet alleen vandaag, maar ook vorige week.

Dat is alleen te begrijpen als men ervan uitgaat dat de VRT een te grote concurrent is voor de privé-ondernemingen in de audiovisuele sector. Een andere mogelijkheid is dat men ervan uitgaat dat men de VRT te veel vrijheid heeft gegeven. Wat vandaag verteld werd over de verhouding

tussen de raad van bestuur en het directiecomité vloeit eigenlijk voort uit de uitvoering van het mini- en het maxidecreet. De machtsgreep van het directiecomité ten aanzien van de raad van bestuur heeft gewoon te maken met de verhoudingen die in het decreet werden vastgelegd om de VRT operationeel te maken.

In sommige opzichten kan ik de kritiek van de heer Decaluwe evenwel begrijpen. De VRT draait met 262 miljoen euro, waarvan heel wat overheidsmiddelen. Dan hebt u de verdomde plicht om te zeggen hoe u met dat geld omgaat. Men kan zich bijvoorbeeld vragen stellen over de kostprijs van zaken zoals Sporza. We weten echter ook dat u in een zeer concurrentiële positie staat, niet alleen in Vlaanderen, maar ook internationaal. De transparantie heeft dus ook zijn grenzen. Hoe kan de VRT als NV van openbaar nut zorgen voor de transparantie, het deugdelijk bestuur, de corporate governance waartoe het verplicht is, zonder zichzelf in de voet te schieten? Moet dit gebeuren via een interne of een externe audit? Is dit het werk van een commissie in het Vlaams Parlement? Moet men beter vastleggen dat de leden van de raad van bestuur geen zaken meer mogen doen die tegen de belangen van de onderneming ingaan, wat blijkbaar ook al enkele keren gebeurd is? Al deze dingen moeten vastgelegd worden vooraleer de VRT transparant kan zijn, wat eigenlijk de opdracht is. Ik denk dat de VRT aan deze commissie een voorstel moet doen over de wijze waarop het die transparantie wil garanderen. Dat kan de achterdocht van sommige collega's misschien wegnemen.

De heer Jurgen Verstrepen: De vertegenwoordigers van de VRT hebben gezorgd voor een mooie bedrijfspresentatie, zoals er vele zijn.

De voorstelling van de heer Stassen alsof we kiezen voor de openbare omroep of voor de commerciële, is onzin. We hebben allemaal baat bij een slagkrachtige openbare omroep en een dito commerciële omroep, met een wisselwerking tussen beide.

Ik treed de opmerkingen van de heer Decaluwe bij. Het verheugt me dat hij vragen stelt over politieke aanwezigheid in VRT-programma's en over de vrije meningsuiting bij de VRT. Een andere collega zal terzake voor de nodige cijfers zorgen.

Er groeit blijkbaar iets tussen CD&V en het Vlaams Blok.

Belangrijk is de transparantie over het gemeenschapsgeld waarmee de VRT werkt. Ik mis een aantal documenten in de jaarrekening. In de post onkosten mis ik de licenties en de rechten, onder meer de sportrechten en de filmrechten. Er werd geen opsplitsing gemaakt tussen kanaal- en radiozenders. Er is dus geen analytische boekhouding zoals al werd opgemerkt. Er zijn geen cijfers over de uitbesteding aan de productiehuisen. Wat is de waarde van de aandelen categorie B van de VAR, waarvan de VRT 90 procent bezit? In de tabel opbrengsten staan er aanzienlijke bedragen die betrekking hebben op ruilovereenkomsten. Hoe zijn die geboekt? Met welke partners zijn ze afgesloten en wat zijn ze waard? Zoals bij veel bedrijven betreft het hier cijfers voor 2003. Is er al een tussentijdse balans voor 2004 of moet daar nog zoveel aan gesleuteld worden? Hoe wordt het auditcomité samengesteld en op welke criteria baseert men zich daarbij?

Een verwarrend element is de reflectienota van juli 2004 die spreekt over een doorgedreven gemengde financiering. Er is sprake van het organiseren van events, sponsoring, muziek en boeken uitgeven, radio- en televisiereclame, internetactiviteiten, belinkomsten, abonnementen, lidmaatschappen op themazenders en internetsites en ruilovereenkomsten. Dat is een mooi commercieel model. Wat wil de VRT gaan doen met al die extra inkomsten? Wil het die in eigen zak steken of is het de bedoeling dit geld terug te geven aan de overheid? Geldt die reflectienota eigenlijk nog?

Als u die commerciële meeropbrengsten hebt, bent u dan ook bereid een deel van uw dotatie af te staan?

Hoe zit het met de aangekondigde alliantie tussen de VRT en Belgacom? Is daar iets van aan? U slaagt erin om het parlement voor voldongen feiten te stellen. Dat hebt u in het verleden een paar keer gedaan. Is dat de nieuwe managementstijl die we mogen verwachten?

Uw toekomstproject is fijn, maar u bent niet alleen op de markt. Is de openbare omroep bereid om met de privé-bedrijven en de multimedia-internetmarkt een charter te ondertekenen, waarin u een afbakening maakt tussen commerciële

initiatieven en taken van een openbare omroep? Op die manier krijgt ook de commerciële sector wat zekerheid.

Ik hoor hier geregeld de woorden ‘objectief’, ‘neutraal’ en ‘onafhankelijk’. De heer Mary stelt: “Onze redactie is niet links. Ze zit vol jonge mensen die kritisch en progressief zijn zoals het een journalist betaamt.” Zijn conservatieve journalisten dan niet toegelaten? Hoe omschrijft u trouwens het woord ‘progressief’? Hebben medewerkers van programma’s die niet onder de nieuwsdienst ressorteren, overigens wel echt een vrije keuze? Ik verneem dat inhoud en gasten van bijvoorbeeld De Leeuwenkuil worden bijgestuurd door niemand minder dan Bettina Geysen. Moet ik dat zien als diversiteitsturing of sensibilisering?

De openbare omroep moet alle politieke partijen aan het woord laten. Van november 2003 tot januari 2004 kwam de VLD in het programma De Zevende Dag meer dan 4 uur aan bod, sp.a-spirit 3 uur en 24 minuten, CD&V 3 uur en het Vlaams Blok 23 minuten. Hoe komt dat? Mogen VRT-topjournalisten zomaar in diverse bladen verklaren dat ze de vertegenwoordigers van één miljoen Vlamingen “verder zullen blijven discrimineren zoals we dat in het verleden deden”?

De heer Bart Caron: De VRT doet het uitstekend. Proficiat. Toch wil ik de gedelegeerd bestuurder waarschuwen. Zijn inleiding baadde te sterk in de hoerasfeer. Zijn er dan geen verbeterpunten en zou het niet intellectueel eerlijker zijn om daar met uw aandeelhouder open over te communiceren?

Wat bedoelt de heer Mary, in verband met de innovatieprojecten, met verdieping en verbindende televisie?

U zegt dat de on-line-evolutie veel sneller gaat dan verwacht. Wat zijn de perspectieven op dat vlak en wat is de specifieke rol van de VRT daarin?

In de radioreclame zijn er voor 1,3 miljoen euro minder ontvangsten dan het decreet maximaal toelaat. Is daar een aanwijsbare verklaring voor?

Ik ben blij dat meer aandacht wordt besteed aan diversiteit maar roep tegelijkertijd op om die

bekommernis wat concreter te maken. De VRT heeft als openbare omroep toch een voorbeeldrol op dat vlak. Is terzake in het huis zelf een evolutie merkbaar, bijvoorbeeld in personeelsbeleid en zichtbaarheid op de buis?

Het document Krachtlijnen van de voorzitter van de raad van bestuur zou voor deze commissie een basisdocument voor een toekomstige discussie moeten zijn. Wij beschikken niet over deze tekst, die nochtans vele pertinente vragen stelt.

De heer Dany Vandenbossche, voorzitter: Deze commissie evalueert niet alleen jaarlijks de beheersovereenkomst, tijdens het jaar vergadert de commissie ook enkele keren op de VRT en dan worden deze documenten meestal ook besproken.

De heer Bart Caron: Het is des te belangrijker omdat we straks zullen discussiëren over een nieuwe beheersovereenkomst en de voorzitter zijn document een testamentair karakter toebedeelt.

Ik begrijp dat de leiding van de VRT zich in een concurrentiële omgeving bevindt. Maar mag een openbare omroep wel spreken over ‘de consument’? Hij mag zich toch niet eenzijdig in het commerciële discours mengen.

Ik nodig de VRT ook uit om ernstig te discussiëren over de rol van de openbare omroep inzake cultuur. Als er in dit land één instelling is die de waarde van culturele evenementen voor een groter publiek kan ontsluiten, los van de dwang van de commerciële evenementen, is het wel de VRT. De definitie en/of de rol van de media op het vlak van cultuur en educatie moet uitgediept worden. De openbare omroep moet meer dan ooit de vervlakking tegengaan. Alleen aan hem kunnen we die taak toebedelen.

Tot slot nog enkele concrete vragen. Wat is de visie van de gedelegeerd bestuurder op de verhouding tussen open net en betaaltelevisie? Welke rol moet de openbare omroep spelen in het vrijwaren van een zo groot mogelijk open net? Wordt er samengewerkt met de culturele en archiefsector bij de ontsluiting van het erfgoed? Verdient het geen aanbeveling om op het internationale niveau de concurrentie op het vlak van uitzendrechten te vervangen door doorgedreven samenwerking? Ik deel ook de bekommernis van de heren Decaluwe

en Stassen over de financiële transparantie, al heb ook ik begrip voor de commerciële omgeving waarin de VRT werkt.

Mevrouw Margriet Hermans: De VRT heeft de performantiemaatstaven niet alleen gehaald, maar zelfs overtroffen. Toch blijf ik met een bepaalde wrevel zitten. Wij hebben onvoldoende cijfers gekregen om een sereen en eerlijk debat over de commercialisering van de VRT mogelijk te maken. Ik heb het daarbij niet zozeer over de concurrentie met de commerciële stations, maar veeleer over de commercialisering die men begint te merken in de inhoud en de benadering van de programma's. We moeten opletten voor de dosering daarvan.

In dat verband erken ik de waarde van het feit dat de VRT een belangrijke speler is geworden in de ondersteuning van de Vlaamse media-industrie. Maar waarom gebeurt niet hetzelfde voor de Vlaamse muziekindustrie? Men repliceert dan meestal dat er onvoldoende aanbod is, maar is het niet juist aan de VRT om talent te ontdekken en te ondersteunen, zodat de industrie vervolgens gaat investeren? Eurosong levert het bewijs, maar is beperkt tot een eenmalig project.

De heer Dany Vandenbossche, voorzitter: Op dat vlak moet ik schuld bekennen. De heer Ieven bezorgde mij terzake cijfers voor de radio, maar ik heb te laat gemerkt dat niet iedereen die heeft gekregen. Ik zal ze overzenden aan de commissieleden.

Mevrouw Margriet Hermans: Dat is belangrijk, maar dat geldt ook voor de tv. Ik betwijfel voorts of het downloaden van muziekfiles voldoende is om de digitale kloof te overbruggen.

Wat de doelgroepen betreft, erken ik de inspanningen die worden geleverd ten aanzien van allochtonen. Alleen zijn de resultaten op tv tot nu toe ondermaats. Ik hoop dat daar binnenkort verandering in komt. Inzake sociale cohesie zijn de inspanningen totnogtoe onvoldoende. Voor 50-plussers, senioren en alleenstaanden begint de VRT langzamerhand een vreemde vriend aan huis te worden. Nochtans kan de

openbare omroep een belangrijke rol spelen in de strijd tegen de vereenzaming.

Tot slot wil ik graag vernemen of de beslissing om Klara reclamevrij te houden reeds werd geëvalueerd. Hoe reageerden de luisteraars?

De heer Mark Demesmaeker: Ik deel de bekommernis over de commercialisering. Ik durf te twifelen aan de woorden van de heer Mary als hij stelt dat de VRT de enige omroep is die onafhankelijk van commerciële belangen werkt. De omgeving is inderdaad commercieel, maar ook de VRT zelf gedraagt zich hoe langer hoe meer als een commerciële omroep. Hoe kan de redactie van een toeristisch magazine onafhankelijk zijn programma samenstellen als dat niet alleen de toeristische federaties – wat nog verdedigbaar is – maar ook door een grote touroperator wordt gesponsord? Hoe valt dat te rijmen?

Wat het taaladvies betreft, moet ik de gedelegeerd bestuurder andermaal tegenspreken. De VRT is niet de enige omroep die een taaladviseur in huis heeft: VTM heeft er – weliswaar nog niet zo lang – ook een, die instaat voor advies en opleidingen.

Tot slot ben ik van mening dat de VRT, door te praten met Belgacom over het binnenhalen van voetbalrechten, het scenario van de verschuiving van distributeurs van doorgeefluiken naar actieve spelers op de markt versterkt.

De heer Werner Marginet: Wat de diversiteit betreft, werd de term positieve discriminatie vervangen door positieve actie. Was dat het gevolg van de herhaalde opmerkingen terzake van twee leden van de raad van bestuur, die protest aantekenden tegen elke vorm van discriminatie? Hoe het ook zij, inhoudelijk lijkt er niets gewijzigd. Geldt in dat verband nog steeds de nota over VRT en democratie, die speciaal voor het Vlaams Blok werd geschreven? Hoe wordt die thans toegepast? En voor hoe lang nog?

De verbouwingswerken aan het omroepgebouw zijn inderdaad noodzakelijk, maar er blijft wel onduidelijkheid bestaan over de kostprijs. Ik hoorde al bedragen tussen 20 en 60 miljoen euro.

Met het stijgende aandeel van Vlaamse producties op radio en tv, zijn wij tevreden. Wij hopen dat die trend wordt voortgezet. Op welk vlak zal dat concreet gebeuren: film, soap, humor of elders?

De heer Stefaan De Clerck: De vraag is hoe we de VRT op dit hoge niveau houden. Dit debat is belangrijk in het licht van de nieuwe beheers-overeenkomst. CD&V is voorstander van de openbare omroep.

Blijft programmeren de kernopdracht van de VRT? Omdat men een nieuwe relatie zoekt met de distributeurs, moet snel duidelijk worden hoe voortaan zal samengewerkt worden met Telenet en Belgacom. Ik ben van oordeel dat het must-carrystatuut vervangen moet worden door de verplichting programma's toegankelijk te maken voor iedereen en voor elke technologie.

De VRT moet leidinggevend zijn op het vlak van cultuur. Ik heb geen vertrouwen in de cijfers over cultuurbereik omdat programma's als Vlaanderen Vakantieland ook onder de noemer cultuur vallen. We mogen er dus vanuit gaan dat de VRT op dit vlak onvoldoende presteert. Ik heb het gevoel dat men dat beseft bij de VRT, maar uit schrik voor de kijkcijfers geen aandacht durft schenken aan culturele creatie. Is de VRT het daarmee eens?

De heer Johan Verstreken: Hoe worden de kwaliteitscijfers gemeten?

Is het mogelijk om zo uitgebreid mogelijke cijfers te krijgen over het aandeel Belgische muziek op de radio? Ik had graag afzonderlijke cijfers gezien voor de Nederlandstalige en de anderstalige Belgische producties. Voorts ben ik geïnteresseerd in cijfers per zender, voor de week, voor het weekend, voor de nachtradio, voor de ontkoppeling en per tijdstip.

De heer Frans Ieven, algemeen directeur Radio: Twintig procent van alle muziek moet muziek zijn die wordt uitgevoerd door leden van de Vlaamse Gemeenschap. We brengen daar om de zes maanden verslag van uit. Die cijfers worden besproken met de muziekindustrie. We brengen de voorzitter van de mediacommissie op de hoogte van de resultaten. De cijfers zijn gedetailleerd op netniveau en per tijdsblok. Ik kan de heer Verstreken geruststellen: in prime time wordt aanzienlijk

meer muziek van Vlaamse origine gespeeld dan 's nachts. We beschikken niet over cijfers over Nederlandstalige muziek omdat Nederlanders niet meetellen. We kunnen al het gevraagde berekenen, maar dat zal een hoop rekenwerk met zich brengen.

Wij kunnen de Belgische muziekindustrie, die het zoals in elk klein land moeilijk heeft, steunen maar wij kunnen zelf geen platen maken.

De heer Johan Verstreken: Ik kijk in elk geval uit naar de cijfers. Voor mij telt niet alleen het belang van de muziekindustrie, maar ook de gemiddelde luisteraar.

De heer André Denys: De VRT is het beste Vlaamse overheidsbedrijf. Dat is in de eerste plaats de verdienste van de heer Van Rompuy die indertijd voor het juridische kader heeft gezorgd.

Wie controleert de performantiecijfers inzake kwantiteit en kwaliteit? Het beheerscontract wordt door de VRT opgemaakt en gecontroleerd. Eigenlijk zou dat moeten gebeuren door de administratie Media.

De heer Tony Mary: De kijk- en waarderingscijfers worden door het CIM (Centrum voor Informatie over de Media), een onafhankelijk bureau, opgesteld. Dat gebeurt voor alle omroepen op dezelfde manier.

De cijfers voor de performantiemaatstaven worden gecontroleerd door de commissaris-revisor, de gemeenschapsafgevaardigde, het Rekenhof, het auditcomité van de raad van bestuur en door het opvolgingscomité. Alle cijfers die wij voorleggen worden gecertificeerd door een onafhankelijk orgaan vooraleer ze in het jaarverslag verschijnen.

De heer Stefaan De Clerck: Wie bepaalt de cijfers over waardering van duiding en informatie?

De heer Tony Mary: Het CIM. Het Vlaams Parlement legt ons een norm op. Het CIM gaat na of we die halen. Die cijfers worden wel niet aan alle omroepen vrijgegeven.

De heer André Denys: Ik wil geen twijfel zaaien over de cijfers, maar in de huidige situatie is de VRT zowel rechter als partij. Dat is zo gegroeid omdat de administratie Media te klein was om

zelf een beheersovereenkomst op te stellen. Nu blijkt dat alle cijfers ter beschikking worden gesteld door het CIM. De volgende beheersovereenkomst zou daarom opgesteld en gecontroleerd moeten worden door de administratie Media. Ik benadruk dat ik niemand verdacht wil maken.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben het daarmee eens. Kan de afgevaardigde van de regering de kosten van een contract controleren?

De heer Tony Mary: Dat is zijn taak niet.

De heer Carl Decaluwe: Ik vind van wel. Het betreft immers de besteding van overheidsgeld. Ik zie het verschil niet met contracten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en Aquafin. Ze opereren immers ook op een commerciële markt. Mag het Rekenhof de grote contracten controleren?

De heer Jos Stassen: Ofwel behouden we het huidige systeem, ofwel voeren we iets totaal anders in. We kunnen de VRT geen twee verschillende systemen opleggen. Als de VRT van ons de opdracht krijgt om de principes van corporate government toe te passen, moet er geen externe controle bijkomen. Ofwel wordt het systeem toegepast en hanteert men de CIM-cijfers en de andere controlemogelijkheden van het systeem, ofwel baseert men zich op de achterdocht. Als er geen bewijzen zijn van gesjoemel, moet het systeem gehandhaafd blijven.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben het eens met de heren Denys en Decaluwe. Mediacontracten zijn heel eenvoudig. We willen enkel de aankoopprijs weten. Daarvoor zijn geen ingewikkelde audits nodig. Het is wel belangrijk voor de transparantie. De prijzen moeten niet openbaar gemaakt worden in de media.

De heer Tony Mary: De reflectienota over de financiering is vorige week verspreid aan de leden van de raad van bestuur. Nu ligt ze al op uw bureau. Deugdelijk bestuur veronderstelt ook dat bestuurders interne documenten niet openbaar maken of aan derden geven.

De heer Jurgen Verstrepen: De essentie is de details over de rechten.

Minister Geert Bourgeois: Ik wil me niet mengen in het debat, maar een en ander verduidelijken. Men moet een onderscheid maken tussen de rol van de commissaris-revisor zoals omschreven in de gecoördineerde wet op de handelsorganisaties en de rol van de regeringscommissaris, die een legaliteitstoezicht uitoefent. Zo heeft het parlement het gewild. Men mag de rol van de regeringscommissaris niet verwarren met de rol van een commissaris in privé-vennootschappen. De gemeenschapsafgevaardigde ziet erop toe dat de opdracht van de openbare omroep bepaald in artikel 8 wordt uitgeoefend conform de wetten, decreten, besluiten en de beheersovereenkomst. De discussie over de toekomstige rol van de raad van bestuur moet nog gevoerd worden, maar is nu wel duidelijk bepaald.

De heer André Denys: De VRT bevindt zich in een unieke situatie tussen markt en overheid. Andere overheidsbedrijven zoals bijvoorbeeld De Lijn hebben geen directe concurrenten. De politieke wereld moet de VRT de nodige vrijheid geven maar de VRT moet de speelruimte respecteren. Het is niet onlogisch dat de VRT het speelveld soms wil verruimen omdat ze performant wil zijn. Bij de opstelling van het mediadecreet was het de bedoeling om het medialandschap in evenwicht te houden en rekening te houden met de bipolaire situatie van commerciële en openbare omroepen. Dat geeft ook restricties. De VRT moet zich bewust zijn van die beperkingen. Naar mijn mening heeft de VRT bijvoorbeeld de geest van het decreet overtreden met het opstarten van Sporza.

De doelstelling van het decreet was een pax media, waardoor de omroepen zouden samenwerken. We zijn daar nog nooit zo ver van verwijderd geweest. Ik vind dat de politici gefaald hebben omdat ze er niet in geslaagd zijn om meer consensus te krijgen tussen de mediapartners.

Iedereen pleit hier voor meer programma's in deze of gene sector. Het is mijn overtuiging dat de openbare omroep vooral een kweekvijver voor nieuw talent moet zijn en moet experimenteren.

Een commerciële omroep zal allicht meer op veilig spelen. In realiteit zie ik dat de VRT vaak vertrouwde formules herhaalt of voortzet.

Ik denk, samen met Kris Wouters, dat de segmentering van de zenders contraproductief is voor de Vlaamse producties. Wat kunnen we daaraan doen?

Een belangrijk columnist in De Morgen had in de ironische stijl die hem eigen is, de leiding van de VRT aangevallen. Ik heb gelezen dat hij daardoor niet meer mag optreden in een programma waarin hij doorgaans het woord voerde. Als dat juist zou zijn, dan betreur ik dat ten zeerste. Los van de persoon meen ik dat de VRT in dergelijke zaken een meer grootse aanpak moet hanteren.

De heer Herman Schueremans: Ik feliciteer de mensen van de openbare omroep omdat ze erin geslaagd zijn om creatief om te gaan met belastinggeld. Gaan jullie bij de volgende beheersovereenkomst meer geld vragen of even veel geld vragen en meer doen met hetzelfde geld? Wat gaan jullie nog overlaten voor de sukkelaars van de commerciële omroep?

De heer Dany Vandenbossche, voorzitter: Ik verontschuldig me omdat ik zo meteen deze vergadering moet verlaten wegens een lokale ambtsverplichting. De heer André Denys zal de vergadering verder voorzitten. Ik wens echter ook nog een aantal vragen te formuleren.

Ik heb de indruk dat het politieke bedrijf het zeer moeilijk heeft met instellingen die een zekere autonomie hebben in het voeren van hun beleid, omdat daardoor zijn impact op die instellingen vermindert en soms zelfs volledig verdwijnt. Dat is zeker het geval voor de culturele fondsen. Ik kan er inkomen dat er opmerkingen worden geformuleerd over een mogelijk gebrek aan transparantie, over de verhouding tussen de raad van bestuur en de vertegenwoordiger van regering enzovoort, maar dat alles is bij decreet vastgelegd. Vragen hieromtrent moeten dan ook gesteld worden bij de bespreking van de beleidsnota. Het betreft hier immers mogelijke decretale wijzigingen. Overigens hebben de omroepdecreten er voor gezorgd dat de VRT hier al enkele jaren kan aantonen dat ze haar performantiemaatstaven haalt en dus de beheersovereenkomst naleeft.

Als ik hoor wat er allemaal op de openbare omroep zou moeten worden uitgezonden, rijst er

een probleem van zendtijd. Bij de VRT heeft men het over cultuur in de ruimste betekenis van het woord. De vraag van Stefaan De Clerck betrof eigenlijk het gebrek aan belangstelling voor de kunsten. Misschien moet de VRT bij haar rapportering ook hierover eens een cijfer geven. Ik begrijp dat men meer aandacht wil voor sport, voor de kunsten, voor bepaalde politieke partijen, voor bepaalde doelgroepen, voor de Vlaamse muziek – wat men daar dan ook mee bedoelt. Maar moeten we ons eigenlijk wel met de programmatie moeien? Gaan wij de programma's maken of gaat de VRT dat doen? Die vraag moet naar aanleiding van een nieuwe beheersovereenkomst gesteld worden. Als ik me morgen begin te moeien met de het artistiek beleid van een Gents productiehuis, zou er een storm van kritiek opwaaien.

De heer Guy Peeters: De discussie over de bevoegdheden van de raad van bestuur is al meer dan een jaar aan de gang. De decreetgever is daar in 1995 zeer wijs mee omgesprongen. Het is de verdienste van Eric Van Rompuy geweest het mini- en maxidecreet te maken en te zorgen voor een zeer radicale breuk met het verleden. Tevoren was de openbare omroep een gepolitiseerd ministerie en werd letterlijk alles beslist in de raad van bestuur.

De oude BRTN was op sterven na dood. De decreetgever heeft er dan bewust voor gekozen om de bevoegdheden van de raad van bestuur te beperken en het bedrijf te depolitiseren. Dat is gelukt. Er is decretaal bepaald dat de gedelegeerd bestuurder maximale en de raad van bestuur residuaire bevoegdheden heeft. Dat betekent niet dat die raad niks kan te vertellen hebben.

Toen de VRT werd omgebouwd tot een modern overheidsbedrijf, gaf de raad van bestuur zelf zeer grote bevoegdheden aan de toenmalige gedelegeerd bestuurder, Bert De Graeve. Maar naarmate het bedrijf succesvoller werd, kreeg de raad van bestuur appetijt om zich met meer bezig te houden. Dat maken we sinds een jaar, anderhalf jaar mee. Het is een normaal sociologisch fenomeen. Op het moment dat de huidige gedelegeerd bestuurder met zeer veel informatie naar de raad van bestuur komt, wordt die raad veeleisender om nog meer informatie te krijgen. Dat is begrijpelijk, zeker na enkele moeilijke dossiers die er geweest zijn: een benoemingsdossier en Sporza. We moeten naar een oplossing zoeken om aan God te

geven wat God toekomt en aan de keizer wat de keizer toekomt. Kan dat op basis van het minidecreet of is daar een nieuw decretaal kader voor nodig? Het antwoord daarop moet het parlement geven. Ook de voogdijminister heeft daar ongetwijfeld ideeën over. De memorie van toelichting bij het minidecreet is volgens mij vrij duidelijk. Ze stelt dat de raad van bestuur verantwoordelijk is voor de algemene strategie: de doelstellingen op lange termijn, de doelgroepen die moeten bereikt worden, de algemene kenmerken van de programma's en van de activiteiten van de omroep en wat dit impliceert voor de aanwending van mensen en middelen binnen de instelling. Persoonlijk denk ik dat men daar een heel eind mee weg kan. In overleg en mits het huishoudelijk reglement minimaal wordt aangepast, moet het mogelijk zijn om de raad van bestuur iets meer slagkracht te geven, zonder in de oude kwalen te vervallen: politiek mag zich niet opnieuw mengen in programmatie.

Er is, tamelijk vroeg, een auditcomité geïnstalleerd. Auditcomités beginnen nu pas overal in de Belgische vennootschappen te functioneren. Het auditcomité van de VRT maakt een groeiproses door, net zoals dat bij commerciële en zelfs beursgenoteerde vennootschappen het geval is. Het bestaat uit drie leden van de raad van bestuur, onder wie ikzelf, maar wordt niet door mij voorgezet. Wij hebben zelf gevraagd dat de regeringscommissaris aan alle vergaderingen deelneemt en alle documenten krijgt. De vergaderingen worden bijgewoond door de gedelegeerd bestuurder en de verantwoordelijke voor de interne controle. Er wordt een overzicht gegeven van alle activiteiten van interne controle en wij mogen vragen wat ons prioritair lijkt. We kunnen niet om het even wat vragen. Dat zal stof voor discussie bieden bij de bespreking van de beleidsnota van de minister omdat het hoort bij de financiële transparantie zoals in het regeerakkoord bepaald. Hetzelfde geldt voor de VAR-gelden.

Vorige week werd beslist om op de eerstvolgende bijeenkomst aan de algemene vergadering het voorstel voor te leggen om van het auditcomité een statutair orgaan van de VRT te maken.

Het document Krachtlijnen is geen afgewerkte tekst. Het is de bedoeling dat hierover overleg wordt gepleegd in het parlement, in samenspraak met de nieuwe raad van bestuur en het management. Het ontwerp bevat overigens heel wat zelfkritiek, het is geen hoeradocument. Ik noem informatie, waarvan erkend wordt dat er behoefte is aan meer diepgang, en cultuur, waarin een onderscheid zal moeten gemaakt worden tussen kunst en cultuur. Een innoverende boekenrubriek moet mogelijk zijn. Wij erkennen in die voorbeelden dat overleg nodig is en dat de omroep aan zet is.

Wat Belgacom betreft, moet een definitieve beslissing inderdaad aan bod komen op de raad van bestuur.

De heer Carl Decaluwe: Er is vandaag dus nog geen sprake van een alliantie tussen de VRT en Belgacom?

De heer Guy Peeters: Op het niveau van de raad van bestuur niet.

De heer Tony Mary: De hele hetze spruit voort uit een opmerking die de gedelegeerd bestuurder van Belgacom maakte tijdens een hoorzitting in de Senaat. Het punt is dat wij onze content universeel moeten kunnen verspreiden en dat daarvoor thans twee wegen zijn: de kabel en de breedband. Wij spreken op dit moment met iedereen. Over de voetbalrechten kan ik weinig zeggen, om de eenvoudige reden dat wij voor 1 januari niet weten wat de Liga precies verkoopt, hoe dat zal gebeuren en in welke pakketten. Ik herhaal: ja, er wordt gesproken; neen, er is nog geen overeenkomst.

De heer Jos Stassen: Het stoort mij dat een destabiliserende sfeer rond de VRT wordt gecreëerd, terwijl toch duidelijk is dat die zich als bedrijf moet voorbereiden op de technische mediaontwikkelingen.

De heer Carl Decaluwe: Groen! verbaast mij. Als wij in september vernemen dat Belgacom gaat bieden op de voetbalrechten, is het toch onze plicht als parlementslid om daarover vragen te stellen zonder daarmee tegen de VRT, Belgacom, Telenet of VTM te zijn?

De heer Bart Caron: Dit gaat verder dan de VRT, ik ben bekommerd om het belang van de kijker. De vermenging van distributie en content overschrijdt deze bespreking. Het is goed om er een aparte bespreking aan te wijden, naar aanleiding van de behandeling van het document Krachtlijnen.

De heer Tony Mary: Wat sport betreft, staan we voor een fundamenteel maatschappelijk debat. Hoe kunnen we sport bij de kijker brengen zonder dat alle grote manifestaties achter een decoder terechtkomen? Ik bevestig dat alle media tot nu toe ons voorstel hebben geweigerd om daarover te gaan samenwerken, al besef ik dat een dergelijke samenwerking weer nieuwe juridische problemen – onder meer kartelvorming – met zich meebrengt.

De heer Aimé Van Hecke, algemeen directeur Televisie: De VRT heeft op het tijdelijke net Sporza een grote variatie aan sporten gebracht. Wij deden dat op grond van de rechten die we al hadden en door te kijken naar wat verder nog beschikbaar was. Wij brachten naast voetbal, wielrennen en de Olympische Spelen volleybal voor vrouwen, basketbal, boksen, de Vlaamse sportweek, petanque, sport voor andersvaliden, paardrijden, zwemmen, triatlon, bergbeklimmen, diepzeeduiken en atletiek.

Er was dus een grote variatie aan sporten. Dat bewijst volgens mij wat een themazender zou kunnen doen.

Dan wil ik ingaan op de vraag van de heer Decaluwe over de aandacht voor kleine sporten. Ik denk dat we vooral moeten proberen om onze beheersovereenkomst goed te lezen. Onze eerste opdracht is een generalistische aanbod maken voor een breed publiek, en dat doen we op TV1. Onze tweede opdracht is een generalistisch complementair aanbod maken en dat doen we op Canvas. Onze derde opdracht is werken voor specifieke doelgroepen. Voor de leeftijdsgroep tussen vier en twaalf jaar doen we dat op Ketnet. Vermits we maar twee kanalen hebben, is dat alles wat we kunnen presenteren. Binnen dat gegeven presenteren we de sport op een manier die functioneel is binnen het aanbod van die drie zenders. Dat wil zeggen dat we op de verschillende netten de sporten brengen die toelaten om de basisopdracht van die netten te blijven vervullen. Dan

weet ik dat we met de VRT-televisie niet kunnen ingaan op vragen om bepaalde kleinere sporten te brengen omdat het eigenlijk thematische vragen zijn die ons zouden leiden tot een nichezender. Ik heb hier deze namiddag heel vaak gehoord dat het niet de bedoeling is van de VRT een nichezender te maken. Het zijn thematische vragen, net zoals de culturele vragen die deze namiddag werden gesteld.

Deze zomer moesten we Sporza bij Telenet op het mozaïekkanaal uitzenden bij gebrek aan plaats. Na de digitalisering zullen er tot 400 kanalen kunnen worden getoond. Themakanalen kunnen daarin erg belangrijk zijn. De openbare omroep kan daar een belangrijke rol spelen. Themakanalen uitsluitend commercieel exploiteren zal in ons kleine land wellicht niet rendabel zijn. Als we dat doen in een constructie waarbij de openbare omroep ook een rol kan spelen, dan zijn er wel mogelijkheden, zowel inzake sport als inzake cultuur. Als Vlaanderen wil uitgroeien tot een meer sportieve samenleving, als we sport vanuit een maatschappelijke context willen promoten in Vlaanderen – sport is inderdaad meer dan een serie activiteiten voor commerciële exploitatie – dan zou een thematische sportzender daarin een heel belangrijke rol kunnen spelen.

In de loop van de maand augustus heb ik in de pers gezegd dat de VRT daarover wil nadenken. Daar is heel wat kritiek op gekomen. Toch willen we dit debat voeren met VTM, VT4 en de andere mediagroepen. Niet iedereen is echter even geïnteresseerd. Wij denken daar op dit ogenblik over na. Zodra de studie af is, verspreiden we ze om te zien of Vlaanderen er interesse voor heeft.

De heer Carl Decaluwe: Mijn punt is dat een programma als Sportweekend meer aandacht besteedt aan buitenlands voetbal dan aan de Europese prestaties van de Belgische volleybaloepers. Volleybal komt nu en dan eens aan bod, maar niet systematisch. De openbare omroep zou ook aandacht moeten schenken aan sporttakken die zagezegd niet rendabel zijn.

De heer Aimé Van Hecke: TV1 en Canvas besteden wel aandacht aan kleine sporten. Er is een zaalsportmagazine op Canvas. Op TV1 krijgen de zaalsporten de nodige aandacht tijdens de nieuwsuitzendingen. Wij proberen dergelijke sporten functioneel te maken binnen de propo-

tie van onze netten. In de toekomst zullen we de mogelijkheid krijgen meer aandacht te besteden aan die sporten. De VRT wil daarover nadenken.

De heer Tony Mary: We onderhandelen al maanden met Bloso over het programma Vlaanderen Sportland. We wachten nog op de handtekening van de minister.

Wij zijn voorstander van een duaal medialandschap zoals in de buurlanden: één openbare omroep en enkele sterke en gelijkwaardige commerciële omroepen. Vlaanderen heeft echter geen duaal medialandschap omdat één commerciële omroep het grootste deel van de kijkers en van de advertentiemarkt in handen heeft.

Moet de VRT zich beperken? Dat doen we al. We leggen onszelf nogal wat restricties op. Mocht ik geen beperkingen hebben, dan zou u nog eens iets zien. (*Vrolijkheden*)

De heer Bart Caron: Omdat Vlaanderen een kleine regio is, is het logisch dat de krachtverhoudingen anders zijn dan in onze buurlanden. Het voorbehoud van de heer Van Hecke ten aanzien van de commerciële zenders geldt ook voor de openbare en de commerciële zenders.

De heer André Denys, wnd. voorzitter: Ik zou toch oppassen met dergelijke verklaringen. In een productiehuis heeft men me onlangs verteld dat de situatie pas leefbaar zou zijn als de VRT geprivatiseerd is.

De heer Tony Mary: Maar dan is er over vijf jaar geen Vlaamse fictie meer.

Toen ik in augustus 2002 werd benoemd, gaf minister Van Mechelen mij als belangrijkste opdracht mee: de pax media verwezenlijken. De VRT heeft er alles aan gedaan om de pax media waar te maken. Voor de pers was ik met mijn medewerkers aanvankelijk de VLD-zetbaas die de VRT zou reduceren, wat actie nog moeilijker maakt. Ik heb nochtans met VTM een overeenkomst gesloten: VTM zou de VRT niet meer aanvallen tot de onderhandelingen over de beheersovereenkomst waren begonnen, en de VRT ging in ruil in op 9 wensen van VTM. Zodra wij hun negen wensen hadden vervuld, zegden zij de overeenkomst op door middel van een laconiek briefje. De commerciële zender zal pas tevreden zijn

als wij er niet meer zijn. Zolang wij ook maar één kijker hebben, lopen we in de weg.

De heer Bart Caron: Ik pleit voor sereniteit. Wat u zegt draagt niet bij tot de mediadiscussie. Ik ben voorstander van een sterke openbare omroep. Gebruik uw kracht – in het belang van iedereen – met de nodige terughoudendheid.

De heer Tony Mary: Ik heb de voorbije zes maanden ten minste viermaal gevraagd om samen rond de tafel te zitten om na te gaan hoe we de kracht van de commerciële omroep kunnen combineren met de kracht van de openbare omroep. Ik krijg daar geen antwoord op. We blijven proberen.

De heer Carl Decaluwe: Om vrede te sluiten, moeten we inderdaad met zijn tweeën zijn. Zelfs het Vlaams Parlement kan niemand verplichten goed overeen te komen. Ik heb ook al opgeroepen om niet langer in te gaan op provocaties. Dit is een openbare vergadering. Wat u hier zegt, staat morgen in de krant. U mag er toch niet verwonderd over zijn dat de commerciële omroep niet met u rond de tafel wil zitten. De pax media is opnieuw een stap verder af. Het Vlaams Parlement staat achter de openbare omroep, maar tegelijk roep ik de heer Mary op zich in te houden.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik begrijp niet dat de heer Mary verbaasd is dat de commerciële omroep niet met hem wil onderhandelen. De heer Mary roept voortdurend op tot commerciële initiatieven. Dat staat zelfs in zijn reflectienota.

De heer Tony Mary: De reflectienota is bestemd voor de raad van bestuur. Het eerste wat erin staat is dat de openbare omroep voorstander is van gemengde financiering. Daardoor voelt de openbare omroep wanneer er economische problemen zijn zoals in 2002. In die nota staat niet dat alles gerealiseerd moet worden. Het is een opsomming van de mogelijkheden. De raad van bestuur heeft gevraagd hoe een en ander gerealiseerd kan worden en of we het moeten realiseren.

De heer Jurgen Verstrepen: Bent u voorstander van het volgende scenario: geen reclame meer maar een verhoging van de dotatie?

De heer Tony Mary: Ik heb steeds gezegd dat mijn taak erin bestaat te bepalen hoeveel middelen wij nodig hebben om de beheersovereenkomst uit te

voeren. Het komt mij niet toe uit te maken hoe wij precies gefinancierd worden. Uitsluitend door middel van een dotatie is mogelijk, maar ik herhaal dat ik voorstander ben van een gemengde financiering. Gemengde financiering betekent niet dat ik reclame wil op TV1. Dat heb ik nog nooit gezegd.

De heer Jurgen Verstrepen: In uw document lees ik letterlijk: televisiereclame. Wat betekent dat precies?

De heer Tony Mary: In de nota staat televisiereclame als een van de mogelijkheden. De Vlaamse overheid heeft beslist de openbare omroep te financieren met een dotatie die op twee manieren zou uitbetaald worden: een dotatie en een kapitaalsverhoging. Sinds het ontstaan van de VRT als NV van publiek recht is de financiering zo bepaald in de beheersovereenkomst. Er is nergens bepaald dat de 24 miljoen euro kapitaalsverhoging voor afschrijvingen moeten dienen.

De heer Carl Decaluwe: Om de ondoorzichtigheid weg te werken en geen negatief resultaat te hebben, zou men beter de dotatie gewoon verhogen.

De heer Tony Mary: Het huidige systeem biedt fiscale voordelen.

We willen goede programma's maken en het belastinggeld zo goed mogelijk spenderen. We willen de beheersovereenkomst, die ons de uitbating van twee generalistische zenders oplegt, zo goed mogelijk uitvoeren. De enige manier om alle opdrachten te vervullen is bijkomende kanalen creëren. De openbare omroep is een voorstander van open netten. Een aantal Europese beslissingen zullen trouwens voor bepaalde aspecten universaliteit bemoeilijken. Om marktverstoringen te vermijden zullen bepaalde programma's niet meer mogelijk zijn in een universeel gratis aanbod. De overheid zal ons allicht verplichten om voor bepaalde segmenten prijscompetitief te zijn als ze wil dat we daarin aanwezig zijn.

We berekenen nu de kosten voor de ontsluiting van het archief. Een vorige berekening van de digitaliseringkosten was 200 miljoen euro. Door de technologische evolutie is dat bedrag nu allicht

gedaald. Terwijl we zo veel mogelijk archieven digitaliseren, trachten we nu een platform te creëren. Als we inzicht hebben in de realisatie van dat platform zal er moeten gedebatteerd worden over de uitvoeringsbepalingen en de kostenstructuur.

Het downloaden van de muziek was niet bedoeld om de digitale kloof te dichten, maar wel om de muziekindustrie te steunen. In het project werden ongeveer 26.000 liedjes verkocht op een maand. Sindsdien onderhandelen we met de muziekindustrie om dat project te continueren. Het lukt niet omdat de verschillende partners te zeer van mening verschillen.

De heer Frans Ieven: De discussie betrof niet alleen de rechten maar ook de formats van de majors. De grote maatschappijen willen hun eigen vorm van compressie als format doordrukken. Het is moeilijker dan vorig jaar omdat die strijd harder gevoerd wordt. We willen dit in de eerste plaats realiseren voor artiesten van eigen bodem. Het conflict draait vooral om macht en geld.

De heer Tony Mary: De renovatie van de gebouwen is een vijfjarenplan. De kosten zijn niet gewijzigd. De raad van bestuur heeft de juiste kostenraming gekregen. De middelen zijn ter beschikking in de huidige beheersovereenkomst.

De heer Carl Decaluwe: Hoe kan ik dat controleren?

De heer Tony Mary: Dat staat niet in het jaarverslag, maar wel in de door de raad van bestuur goedgekeurde ondernemingsplannen. We beantwoorden dus aan de decretale verplichtingen. De reserves zijn terug te vinden op de balans.

De heer Carl Decaluwe: Waar vind ik de kosten van Sporza?

De heer Tony Mary: We hebben de middelen voor Sporza gespaard. Het totale gespaarde bedrag 2003 vindt men in het jaarverslag om te gebruiken in 2004. Er is echter geen opsplitsing gebeurd.

De heer Carl Decaluwe: Het parlement heeft recht om de juiste kosten van Sporza, de sportrechten

en filmrechten en de renovatie te kennen. We hoeven niet de kosten van de contracten met bijvoorbeeld Woestijnvis te kennen. De commerciële omroepen verwijten de VRT vooral reserves op te bouwen. Vandaag is echter niet duidelijk waarvoor die reserves gebruikt worden. De burgers zullen allicht anders antwoorden op enquêtevragen als ze de juiste kostprijs kennen. Ik wil dit weten, desnoods via het Rekenhof of door een beroep te doen op de Grondwet.

De heer André Denys, wvd. voorzitter: Ik denk dat de heer Decaluwe gelijk heeft en dat we duidelijkheid over de grote projecten moeten krijgen bij de begrotingsbesprekingen.

De heer Jurgen Verstrepen: Komt er een analytische boekhouding? Iets dergelijks heb ik nog nooit meegemaakt, in welk bedrijf dan ook.

De heer Bart Caron: Als leden van deze assemblee moeten we ook de belangen verdedigen van de openbare omroep.

Ik ben ook voorstander van een maximale transparantie, wat in het belang is van de mensen die dit moeten controleren. Er is een bestuursorgaan, het vennootschapsrecht is van toepassing en er zijn uitzonderingen op de openbaarheid van bestuur. Binnen dat wettelijk kader moeten we maximale transparantie bekomen.

De heer André Denys, wvd. voorzitter: Ik ben het eens met de opmerkingen van de heer Caron. Ik denk dat de bespreking van de begroting voor media en VRT een geschikte gelegenheid daarvoor is.

De heer Tony Mary: De kosten voor de renovatie van het gebouw bedragen 33 miljoen euro. Daarnaast zijn er nog een aantal kosten die dringend moeten gebeuren, goed voor 20 miljoen euro, met inbegrip van een garage. Ten slotte moeten we nog eens voorzien in een bedrag van 5 miljoen euro voor architecten en raadgevende functies. Het gaat dus over een bedrag van 58 miljoen over 6 jaar.

De heer Carl Decaluwe: Meer vraag ik eigenlijk niet.

De heer Tony Mary: De voorzitter stelde de vraag of de VRT moet innoveren en of de VRT een kweekvijver is.

Dat is een subjectief gegeven. We trekken jonge mensen aan, geven jonge mensen de kans om stage te lopen. We geven ook kansen aan productiehuisen. In die zin zijn we een kweekvijver voor talent dat soms vertrekt en soms blijft.

De heer Johan Verstreken: Ik kan aannemen dat de VRT een kweekvijver is voor talent, maar dan zou het goed zijn dat talent te behouden en het niet te dumpen zoals in het verleden soms gebeurd is.

De heer André Denys, wvd. voorzitter: Ik kreeg graag nog een antwoord op de vraag die ik stelde of de segmentering niet leidt tot een versnippering in de Vlaamse producties.

De heer Frans Ieven: De segmentering is heel wat minder spectaculair dan soms lijkt. Vroeger hadden we de indruk dat een bepaalde zanger bij een bepaald net hoorde. Uit ons onderzoek is gebleken dat het deel van de muziek dat gemeenschappelijk is over de verschillende netten heen, eigenlijk veel groter is dan het deel dat verschillend is. Vooral de hoeveelheden zijn verschillend.

De heer Tony Mary: De heer Denys stelde een vraag over de heer Camps. Die naam was eigenlijk niet genoemd, maar ik wil hem toch noemen. We kunnen tegen kritiek, maar dit was een regelrechte aanval op de kwaliteit en de integriteit van de VRT en van bepaalde mensen. Iemand die dergelijke dingen over een onderneming kan zeggen, moet volgens mij niet meer de ambitie hebben om bij die onderneming te werken. Het directiecomité heeft beslist dat hij bij ons geen contract meer krijgt.

De heer Bart Caron: Ik denk dat er op dit vlak wel een verschil is tussen een private en een publieke onderneming. Ik zou u willen vragen zo grootmoedig te zijn om daarover heen te stappen.

De heer Carl Decaluwe: Ik til daar ook zwaar aan. Dit kan alleen in het Italië van Berlusconi. Het is een beknotting van de persvrijheid. Ik meen dat men daar moet kunnen overstappen. Men moet weten over welk type van column het gaat. Men kan dan ook de parlementsleden die hier vandaag kritiek hebben geuit, van het scherm weren.

De heer André Denys, wvd. voorzitter: Ik sluit me aan bij de tussenkomst van de heer Decaluwe.

De heer Tony Mary: Er was een vraag over mevrouw Geysen die zou tussenkomen in de programmering. Tussenkomen in de programmering behoort nu net tot de opdracht van mevrouw Geysen. We moeten een onderscheid maken tussen de nieuwsprogramma's en de andere programma's. De zeven nieuwsprogramma's zijn duidelijk gedefinieerd. Daar beslist de hoofdredacteur wat hij brengt, hoe hij het brengt en wanneer hij het brengt. De inhoud moet onafhankelijk en waarheidsgetrouw zijn. Alle programma's die buiten de opdracht van de nieuwsdienst vallen, mogen kritisch zijn, maar het betreft hier geen journalistiek. Als er iets uit de hand loopt, of dreigt te lopen, kan mevrouw Geysen interveniëren.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Het was eerder een politieke kwestie. Ik zie er niet uit als iemand die zich niet kan gedragen. Hiermee komen we terug op het punt dat de VRT de taak heeft om iedereen aan bod te laten komen.

De heer Mark Demesmaeker: In mijn vraag over commercialisering had ik het voorbeeld gegeven van een toeristisch magazine. Dat is een informatief programma dat voor een stuk in de sector cultuur zit.

De heer Tony Mary: We stellen eerst het programma op. We zeggen wat we willen doen en hoe we dat willen doen. Dan mag iemand dat financieren. Hij heeft geen enkele invloed van de sponsor op de programmamaker of op de redactioneel verantwoordelijke.

De heer Mark Demesmaeker: Is er ook geen invloed op de inhoud van het programma? Dat heb ik namelijk aan den lijve ondervonden.

De heer Aimé Vanhecke: Zo werkt dat bij ons niet. We hebben een redactionele filosofie: er is redactionele onafhankelijkheid. Eens het programma is samengesteld, bekijken we hoe dat kan gefinancierd worden. Een onderdeel daarvan is de niet te vermijden publiciteit. Bij de productie van een fictieserie komen er op een bepaald ogenblik ook auto's in beeld. We kijken wie ons die auto's kan leveren, maar we bespreken niet met de producent hoe er in de series moet gereden worden.

De heer Mark Demesmaeker: Ik heb de indruk dat de VRT daar op een heel slap koord balanceert.

De heer Tony Mary: De heer Decaluwe stelde nog een vraag over onze contacten met productiehuisen. De Europese wetgeving sluit productiehuisen en creativiteit de jure uit van alle verplichtingen inzake overheidsaanbestedingen. Het kan toch niet zo zijn dat we een aanbesteding moeten doen om een acteur aan te trekken en dat we dan de goedkoopste acteur zouden moeten kiezen. We onderhandelen dus onderhandse contracten met de productiehuisen.

De heer Carl Decaluwe: Men kan perfect met bepaalde huizen contracten afsluiten. Het probleem is dat de termijn van die contracten veel verder loopt dan de beheersovereenkomsten. Met dergelijke contracten bindt men ook de begrotingen. We moeten beseffen dat tussen een derde en de helft van de programmering in handen is van productiehuisen. Er zijn langlopende contracten tot 2011. Ik weet natuurlijk niet over welke bedragen het gaat.

De heer André Denys, wnd. voorzitter: Het lijkt me niet onlogisch dat een contract de termijn van een beheerscontract overschrijdt.

De heer Aimé Vanhecke: Ik denk dat we er alle belang bij hebben om met de productiehuisen op lange termijn te kunnen samenwerken. Zo creëren we de noodzakelijke voorwaarden om betere programma's te maken. Het langetermijncontract tot 2011 betreft Woestijnvis. Dit productiehuis is goed voor 6 procent van onze uitzendingen. Ik kan garanderen dat het ook op budgettair vlak competitief is. Ik denk niet dat dit welk evenwicht dan ook op de lange termijn in gevaar brengt.

De heer André Denys, wnd. voorzitter: Namens de commissie dank ik de heren Mary en Peeters. Men kan het al dan niet met hen eens zijn, maar ze hebben in elk geval uitgebreid op onze vragen geantwoord.

De verslaggever,

De voorzitter,

Margriet
HERMANS

Dany
VANDENBOSSCHE